

נוסח
אשכנז

סידור החדש בית תפלה

כולל כל התפילות לימות החול, לראש
חודש ולחול המועד, וכן הקריאות לשני
וחמישי ולימי חול המועד בסדרן.

סדר מחדש מהחל ועד כלה באותיות
חדשות, מאירות עינים.

נוסח אשכנז

פניה"ק
ירושלם
תובב"א

הנחגת הבקר

כאשר האדם קם ממטתו שחרית (בבוקר) הוא כמו בריה חדשה לעבודת הבורא יתברך שמו, לכן צריך להתקדש וליטול ידי מן הכלי, לפי שבשעת שינה שנסתלקה ממנו נשמתו הקדושה בא רוח הטומאה ושוורה על גופו, וכשניעור משנתו מסתלק רוח הטומאה מכל גופו חוץ מן אצבעותיו שאינו עובר מעליהם, עד ששופך עליהם שלש פעמים מים בסרוגין. ואסור לילך ארבע אמות בלי נטילת ידיים אם לא לצורך גדול מאד. ולגיע בפניו ובבגדיו גם כן אסור עד שיטול ידיה:

ואומר מודה אני אף קודם נטילת ידיים, כיון שאין בו שם:

מלבוש ראשון ילבש הטלית קטן שלא ילך ארבע אמות בלי ציצית, ולפי שעדין אין ידיו נקיות לא יברך עליו:

כתוב: ברכי נפשי את ה' וכל קרבי את שם קדשו, וכיון שצריך האדם לברך את השם בכל קרביו, אסור לברך עד שינקה את הקרבים מצוואה ומי רגלים, ובבקר בקומו מסתמא הוא צריך לעשות צרכיו או לכל הפחות להטיל מימיו, על כן לא יברך ברכת על נטילת ידיים בשעת נטילה עד לאחר שינקה את עצמו. וירחץ ידיו עוד פעם אחת, ואז יברך על נטילת ידיים ואשר יצר וברכת אלהי נשמה וברכת התורה:

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם,
שֶׁהַחֲזֹרֶת בִּי נִשְׁמָתִי
בְּחֶמְלָה. רַבָּה אֲמוּנָתְךָ:

רֵאשִׁית חֶכְמָה יִרְאֵת יי, שׁוֹכֵל
טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם,
תִּהְיֶה עֹמֶדֶת לְעַד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

תוכן הענינים

סדר השכמת הבוקר	1	סדר ספירת העומר	176	סדר הזכרת נשמות	358
סדר לבישת טלית גדול	2	שירים ל"ג בעומר	180	תפלת טל	360
סדר הנחת תפילין	3	סדר קידוש לבנה	183	תפלת גשם	361
תפלת השחר	6	קריאת שמע על המטה	188	מוסף לשלש רגלים	363
ברכות השחר	8	סדר עירובין	193	סדר ברכת כהנים	370
קדיש דרבנן	30	סדר הדלקת הנרות	195	קידוש ליו"ט שחרית	373
פסוקי דזמרה	32	שיר השירים	196	סדר התרת נדרים	374
שחרית לחול	53	סדר קבלת שבת	200	סדר כפרות	376
שמונה עשרה	61	במה מודליקין	208	למנחה של ערב יום כפור	378
סדר תחנון	77	ערבית לשבת ויו"ט	210	תפלה כשנכנסין לסוכה	382
אבינו מלכנו	78	תפלת ערבית לשבת	215	סדר אישפיון	382
סדר הוצאת ספר תורה	90	קידוש ליל שבת	225	תפלה כשיוצאין מן הסוכה	383
ברכות העולה לתורה	92	שחרית לשבת ויו"ט	226	סדר הושענות	384
ברכת הגומל	92	סדר הוצאת ס"ת לשבת ויו"ט	270	סדר הקפות לשמחת תורה	394
סדר החזרת ספר תורה	94	מי שברך לעולה לתורה	274	סדר הדלקת נרות חנוכה	396
ובא לציון	96	מי שברך ליולדת	274	סדר ברכות המגילה	398
קדיש שלם	99	מי שברך לחולה	274	סדר בדיקת חמץ	399
עלינו לשבח	100	ברכות ההפטרה	275	סליחות לשני קמא	400
קדיש יתום	101	ברכת החודש	278	סליחות לחמישי	406
שיר של יום	101	תפלה להזכרת נשמות	279	סליחות לשני תנינא	407
אין כאלהינו	105	מי שברך למתענה כה"ב	280	סליחות לעשרה בטבת	409
שש זכירות	109	תפלת מוסף לשבת ולש"ח	281	סליחות לתענית אסתר	411
שלשה עשר עיקרים	110	אננים ומירות	293	סליחות לשבעה עשר בתמוז	414
בקשות לאחר התפלה	112	סדר קידוש ליום השבת	295	קריאת הפרשיות למנחה בשבת,	
פרשת היראה	113	מנחה לשבת ויום טוב	296	ולשני וחמישי	417
פרשת התשובה	114	תפלת מנחה לשבת	303	קריאה לתענית ציבור	447
פרשת המן	114	ברכי נפשי	309	קריאה לראש חודש	449
תפילת הבינון	116	פרקי אבות	312	קריאה לימי חנוכה	450
סדר ברכות אירוסין ונשואין	117	סדר מוצאי שבת	324	קריאה לפורים	454
סדר ברית מילה	118	ויתן לך	325	קריאה לתשעה באב	454
סדר פדיון הבן	121	סדר הבדלה	330	קריאה לימי חנוכה"מ פסח	457
סדר ברכת המזון	122	סדר יום כפור קטן	332	קריאה לשחוח"מ פסח וסוכות	462
ברכה אחרונה	130	סדר נטילת לולב	340	קריאה לחנוכה"מ סוכות	465
ברכות הנהגין	131	סדר הלל	340	סדר לימוד לארצי"ט	467
סדר תפילת הדרך	133	מוסף לראש חודש	346	סדר הפרשת תרומות ומעשרות	470
תפלת מנחה	134	קידוש לשלש רגלים	352	אגרת הרמב"ן	470
תפלת ערבית לחול ולמוצ"ש	154	תפלת שלש רגלים	353	ספר תהלים	472

© כל הזכויות של הדפסה, העתקה או צילום, בין בארץ בין בחו"ל, בכל גודל שהוא, שמורות ע"פ דת תה"ק וע"פ החוק הבינלאומי להוצאת "מילר" ירושלים ת.ד. 52296 טל. 02/6783806.
שנת תש"פ לפ"ק

Copyright by MILLER Publishers Jerusalem 2020 P.O.B. 52296 TEL. 02/6783806

Site: www.millerbooks.co.il E-mail: office@millerbooks.co.il

Printed in Israel

תֹּרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מֹרְשָׁה קְהֵלָת
יַעֲקֹב. שִׁמְעֵנִי בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ
וְאַל תִּטְּשׁ תֹּרַת אֱמֶךָ. תֹּרָה תִּהְיֶה
אֲמוֹנָתִי, וְאַל שִׁדִּי בַּעֲזָרָתִי. וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם
הַיּוֹם. לִישׁוּעַתְךָ קוֹיָתִי יי:

כשלוש טלית קטן יאמר:

בָּרוּךְ אַתָּה, יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת
צִיּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה
מִצְוַת צִיּוֹת לְפָנֶיךָ בְּאֵלֵינוּ קִיּוּמָתִיָּה בְּכָל פְּרָטִיָּה
וְדִקְדּוּקָיָה וּבְנוֹתֶיהָ וְתַרְנִיג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. אֲמֵן סְלָה:
מִצְוֹת יי בְּרָה מְאִירַת עֵינֵינוּ:

סדר לבישת טלית גדול

קודם שיתעטף בטלית יבדוק את הציציות אם הן כשרות. ואם נשתהה לבוא לבית הכנסת,
שבעוד שיפריד את הציציות ויבדקן יתבטל מלהתפלל עם הציבור אינו צריך לבדוקן
ולהפרידן:

בָּרְכֵי נַפְשִׁי אֵת יי, יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד, הוֹד
וְהָדָר לְבָשֶׁת: עוֹטָה אֹר כְּשֶׁלֶמָה, נוֹטָה
שָׁמַיִם בִּירֵיעָה:

סדר לבישת טלית גדול

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיָּה בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ לְיַחֵד שֵׁם
י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

הַרִינִי מִתַּעֲטָף גּוֹפִי בְּצִיצֵת, בֵּן תַּתְּעַטֵּף נַשְׁמָתִי וּרְמ"ח אֲבָרֵי
וְשֵׁם"ה גִּידֵי בְּאוֹר הַצִּיצִית הָעוֹלָה תַּרְנִיג: וְכֵשֶׁם שְׁאֵנִי
מִתַּפְסָה בְּטָלִית בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּדֵ אֲזָכָה לְחִלּוּקָא דְרַבָּנָן וְלִטְלִית נָאָה
לְעוֹלָם הַבָּא בְּגוֹ עֲדוֹ. וְעַל יְדֵי מִצְוֹת צִיּוֹת תִּנְצֹל נַפְשִׁי וְרוּחִי
וְנַשְׁמָתִי וְתַפְלָתִי מִן חַחֲצוֹנִים, וְהַטְלִית יִפְרוֹשׁ בְּנַפְיוֹ עֲלֵיהֶם
וְיִצִּילֵם בְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלֵיוֹ יְרַחֵם, וְתִהְיֶה חֲשׁוּבָה מִצְוֹת צִיּוֹת
לְפָנֵי הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּאֵלֵינוּ קִיּוּמָתִיָּה בְּכָל פְּרָטִיָּה וְדִקְדּוּקָיָה
וּבְנוֹתֶיהָ וְתַרְנִיג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ, אֲמֵן סְלָה:

אוחז את הטלית בשתי ידיו ויכון שציונו הקדוש ברוך הוא להתעטף בציצית, ויברך מעומד
להתעטף בציצית, (הבי"ת בפת"ח):

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַתְּעַטֵּף
בְּצִיּוֹת:

ואחרי העטיפה יאמר

מִה יִקָּר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים, וּבְנֵי אָדָם בְּצֹל בְּנַפְיָה יַחֲסִיוֹן:
יְרִוִן מִדְּשֵׁן בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תִּשְׁקֶם: כִּי עֲמֶךָ מְקוֹר
חַיִּים, בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אֹר: מִשְׁךְ חֲסִדְךָ לִידְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ
לִישְׁרֵי לֵב:

סדר הנחת תפילין

מניחים את התפלין מעומד. מניח תחלה של יד, וקודם שמהדק את הקשר מברך להניח תפלין
(הה"א בקמץ) ומהדק את הקשר וכורך שבע כריכות על ידו ואחר כך מניח תיכף את של
ראש, ומברך על מצות תפלין ומהדק:

קודם הנחת תפלין יאמר:

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיָּה בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ לְיַחֵד שֵׁם
י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הַנְּנִי מִכּוֹן בְּהִנָּחַת תְּפִלִּין לְקוֹם מִצּוֹת בּוֹרְאֵי שְׁצוֹנֵנוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין
בְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ וּקְשָׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדָהּ וְהָיוּ לְטָטְפַת בֵּין
עֵינָיו, וְהָם אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת אֱלֹהִי, שְׁמַע, וְהָיָה אִם שָׁמַע, קִדָּשׁ וְהָיָה
כִּי יִבְיָאָה, שֵׁשׁ בָּהֶם יַחֲדוּ וְאַחֲדוֹתָו יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ בְּעוֹלָם, וְשֶׁנֶּזְכָּר
נְסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ בְּהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרָיִם. וְאֲשֶׁר לוֹ הִכָּח
וְהִמְשִׁלָּה בְּעֵלְיוֹנִים וּבִתְחִתּוֹנִים לַעֲשׂוֹת בָּהֶם פְּרָצוֹנוּ. וְצוֹנֵנוּ לְהַנִּיחַ
עַל הַיָּד לְזִכְרוֹן זִרְעֵ הַנְּטוּיָה וְשֶׁהִיא נִגְדַּת הַלֵּב לְשַׁעֲבֹד בְּזֶה תִּצְוֶה
וּמִחֲשָׁבוֹת לִבָּנוּ לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְעַל הָרֹאשׁ נִגְדַּת הַמוֹחַ
שֶׁהִנְשָׂמָה שְׁפִמּוּחִי עִם שְׂאֵר חוּשֵׁי וּכְחוּתִי כָּלָם יִהְיוּ מְשַׁעֲבָדִים
לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וּמִשְׁפַּע מִצּוֹת תְּפִלִּין יִתְמַשֵּׁךְ עָלֵי הַלְוִיּוֹת לִי
חַיִּים אַרְבֵּים וְשִׁפְעַת קִדָּשׁ וּמִחֲשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת בְּלִי הִרְחוּר חֲטָא וְעוֹן
כָּלֵל וְשִׁלָּא יִפְתָּנוּ וְלֹא יִתְנַהֵּב בָּנוּ יִצָּר הָרַע, וְיִנְיַחֲנוּ לְעִבּוֹד אֶת יְיָ
בְּאֲשֶׁר עִם לִבָּנוּ.

וְהָיָה רְצוֹן מִלִּפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא חֲשׂוֹבָה
מִצּוֹת הַנְּחַת תְּפִלִּין לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹה קִימָתִיהָ
בְּכָל פְּרָטִיָּה וְדִקְדּוּקִיָּה וְכוֹנֵנוֹתֶיהָ וְתִרְיָג מִצּוֹת הַתְּלוּיִם בְּהָ אָמֵן
סָלָה:

קודם הקשירה יברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצוֹנֵנוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין:**

ואחר כך מניח תפלין של ראש וקודם שמהדקה על ראשו מברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצוֹנֵנוּ עַל מִצְוֹת
תְּפִלִּין:**

ומהדקה בראשו ואומר:

**בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וּמִחֲכָמָתְךָ אֵל עֲלִיוֹן תִּתְאַצִּיל עָלַי. וּמִבִּינָתְךָ תְּבִינֵנִי.**

וּבְחִסְדֶּךָ תִּגְדִּיל עָלַי. וּבְגִבּוֹרָתְךָ תַּצְמִית אוֹיְבֵי וְקָמִי. וְשִׁמּוֹן
הַטוֹב תַּרְיִק עַל שִׁבְעָה קָנֵי הַמְּנוּרָה. לְהַשְׁפִּיעַ טוֹבָה
לְבְרִיּוֹתֶיהָ. פּוֹתַח אֶת יָדָהּ, וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן:

ואחר כך יכרוך שלוש כריכות על האצבע האמצעית ויכרוך תחלה כריכה אחת בפרק האמצעי
ואחר כך בראש פרק התחתון ויאמר פסוקים אלו:

**וְאַרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם: וְאַרְשָׁתִּיךָ לִי בְצֶדֶק
וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים:
וְאַרְשָׁתִּיךָ לִי בְּאַמוּנָה וַיַּדְעַת אֶת יְיָ:**

אחר הנחת תפלין יאמר זה:

וַיַּדְבֵּר יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְאָמְרוֹ: קִדְּשִׁי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בְּבִנִי
יִשְׂרָאֵל בְּאַדָּם וּבְבִהֶמָּה לִי הוּא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים זָכוֹר
אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאָתָם מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עַבְדִּים כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָה יְיָ
אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ: הַיּוֹם אַתָּם יֵצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב: וְהָיָה
כִּי־יִבְיָאָה יְיָ אֶל־אַרְצוֹ הַנִּבְטָנִי וְהַחֲתִי וְהָאֱמֹרִי וְהַחֲנוּי וְהַיְבוֹסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ אֶרֶץ זָבֹת חֶלֶב וְדִבְשׁ וְעַבְדָּתָה אֶת־הָעַבְדָּה הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ
הַזֶּה: שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֵּת וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי חַג לַיְיָ: מִצּוֹת יֵאָכֵל אֶת
שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא־יִרְאָה לְךָ חֶמֶץ וְלֹא־יִרְאָה לְךָ שְׂאֵר בְּכָל־זִבְכְּךָ: וְהַגִּדְתָּ
לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם: וְהָיָה לְךָ
לְאוֹת עֲלִידָה וְלִזְכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְיָ בְּפִיד בִּי בְּיַד חֲזָקָה
הוֹצֵאתָ יְיָ מִמִּצְרָיִם: וְשִׁמְרָתָה אֶת־הַחֻקִּים הַזֵּאת לְמוֹעֶדָה מִיָּמִים וְיָמִים:
וְהָיָה כִּי־יִבְאָה יְיָ אֶל־אַרְצוֹ הַנִּבְטָנִי כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלְאַבְרָהָם וְנִתְּנָה לְךָ:
וְהַעֲבַרְתָּ כָל־פֶּטֶר־רֶחֶם לִי וְכָל־פֶּטֶר שֶׁנֶּה בְּהֶמָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ
הַזָּכָרִים לִי: וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בִּשְׁוֹה וְאִם־לֹא תִּפְדֶּה וְעֲרַפְתּוֹ וְכָל
בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָה תִּפְדֶּה: וְהָיָה כִּי־יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עַבְדִּים: וְהָיָה כִּי־הִקְשָׁה
פְּרַעַה לְשַׁלַּחַנוֹ וְיִחְרַג יְיָ כָּל־בְּכוֹר בְּאַרְצוֹ מִצְרָיִם מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר
בְּהֶמָּה עַל־כֵּן אֲנִי זֹכֵר לִי כָל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזָּכָרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אִפְדָּה:
וְהָיָה לְאוֹת עֲלִידָה וְלְטָטְפַת בֵּין עֵינֶיךָ בִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְיָ
מִמִּצְרָיִם:

מובא בשם הרה"ק מבוטשאטש (בתפלה לדוד): בכל יום בבוקר קודם ברכת התורה יאמר זאת:
הריני מוכן מעתה על כל פרט ופרט וממעשי ודבורי ומחשבותי של כל היום עד
למחר בעת הזאת לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם כל ישראל
להכריע את עצמי ואת כל עם בני ישראל ואת כל העולם להפ זכות. והריני מוכן
מעתה עד למחר בעת הזאת בכל פעם שאזכיר שם הוי"ה הקדוש שהוא בכתובתו
היה הנה ויהיה ובקריאתו אדני שהוא אדון הכל וכשאזכיר שם אלהים שהוא תפוקה
ובעל היכולת ובעל הכחות כלם עלת העלות וסבת הסבות:

ועצה זו אינה מועלת לפסוק ראשון שבקריאת שמע:

בעת הליכתו לביהכ"נ ילך בוריות ויכוין במחשבתו בכל עת ההליכה בזה הלשון:
אני הולך לבית הקנסות לעבוד את בוראי ותברך שמו:

כתוב בזה"ק נכון לאדם להתפלל טרם כניסתו לבית הכנסת תפלה קצרה זו:
נדרבות פי רצה נא יי ומשפטי למדני: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שתהא תפילתי צלולה ונזכה וברורה מכל ערובינא המבטל פונת התפלה:
הריני מקבל על עצמי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך:

בבואו לפני פתח בית הכנסת ישהה מעט שלא יכנס בפתע פתאום, ואחר כך יכנס לבית הכנסת ויאמר:
מה טובו אהליך יעקב, משפנתיך ישראל:
ואני ברב חסדך אבוא ביתך, אשתחוה
אל היכל קדשך ביראתך: יי אהבתי מעון
ביתך ומקום משכן כבודך: ואני אשתחוה
ואברעה, אברכה לפני יי עשי: ואני תפילתי
לך יי עת רצון, אלהים ברב חסדך, ענני
באמת ישעך:

אדון עולם אשר מלך, בטרם
כל יציר נברא. לעת
נעשה בחפצו כל, אזי מלך

שמו נקרא. ואחרי ככלות
הכל, לבדו ימלוך נזרא. והוא
היה והוא הנה, והוא יהיה
בתפארה. והוא אחד ואין שני,
להמשיל לו להחבירה. בלי
ראשית בלי תכלית, ולו העוז
והמשרה. והוא אלי וחי גאלי,
וצור חבלי בעת צרה. והוא נסי
ומנום לי, מנת כוסי ביום
אקרא. בידו אפקיד רוחי, בעת
אישן ואעירה. ועם רוחי גופתי,
יי לי ולא אירא:

יגדל אלהים חי וישתבח, נמצא, ואין עת
אל מציאותו. אחד, ואין יחיד כיחודו,
נעלם, וגם אין סוף לאחדותו. אין לו דמות

הגוף ואינו גוף, לא נֶעְרוֹךְ אֵלָיו קִדְשָׁתוֹ.
 קִדְמוֹן לְכֹל דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא, רֹאשׁוֹן וְאִין
 רֹאשִׁית לְרֹאשִׁיתוֹ. הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם, לְכֹל
 נוֹצֵר, יוֹרֵה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ. שְׁפַע נְבוֹאָתוֹ
 נִתְּנוּ, אֵל אֲנָשִׁי סִגְלָתוֹ וְתַכְאֲרָתוֹ. לֹא קָם
 בְּיִשְׂרָאֵל כַּמֶּשֶׁה עוֹד, נָבִיא וּמַבִּיט אֶת
 תְּמוּנָתוֹ. תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ, אֵל, עַל יַד
 נְבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ. לֹא יַחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר
 דָּתוֹ. לְעוֹלָמִים, לְזוּלָתוֹ. צוּפָה וַיּוֹדַע סִתְרֵינוּ,
 מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקִדְמָתוֹ. גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד
 כַּמֶּכַּעַל, נוֹתֵן לְרָשָׁע רָע בְּרִשְׁעָתוֹ. יִשְׁלַח
 לְקִין הַיָּמִין מְשִׁיחֵנוּ, לְפָדוֹת מַחְפֵּי קִין
 יִשׁוּעָתוֹ. יִמְתִּים יַחֲיָה אֵל בָּרַב חֶסֶד, בָּרוּךְ
 עַדִּי עַד שֵׁם תִּהְלָתוֹ:

ברכות השחר

כל היום אף אם עשה צרכיו אינו מברך על נטילת ידים רק אשר יצר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
 יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחֻמָּה, וּבְרָא בּוֹ
 נְקָבִים נְקָבִים, חֲלוּלִים חֲלוּלִים, גָּלוּי וַיְדוּעַ
 לְפָנֶי כִסֵּא כְבוֹדְךָ שָׂאם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ
 יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם, אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם וּלְעֹמֵד
 לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רּוֹפֵא כָּל בָּשָׂר
 וּמַכְלִיא לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵי, נִשְׁמָה שֶׁנִּתְּנָה בִּי טְהוֹרָה הִיא, אַתָּה
 בְּרָאתָהּ, אַתָּה יָצַרְתָּהּ, אַתָּה נִכְחַתָּהּ בִּי,
 וְאַתָּה מְשַׁמְרָהּ בְּקֶרְבִּי, וְאַתָּה עֲתִיד לְטַלָּהּ מִמֶּנִּי,
 וּלְהַחְזִירָהּ בִּי לְעֲתִיד לָבוֹא, כָּל זְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה
 בְּקֶרְבִּי, מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
 רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ, הַמַּחְזִיר נְשָׁמוֹת לְבָגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ
 לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

אין עונים אמן אחר ברכה זו

וְהֵעֶרַב נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ
 בְּפִינוּ, וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,

וְהַכְנֵסְתָּ כְּלָה, וּלְוִיַּת הַמֵּת, וְעֵיוֹן תְּפִלָּה, וְהַבָּאָת
שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, וְתִלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד
כָּל־:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר נָתַן לְשִׁכּוֹי בִּינָה,
לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹא עָשִׂנִי גוֹי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹא עָשִׂנִי עֶבֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹא עָשִׂנִי אִשָּׁה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשִׂנִי
כְּרִצֹּנוֹ: נשים אומרות:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
פוֹקֵחַ עוֹרִים:

וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ, וְצִאֲצֵאֵי עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלֹמְדֵי תוֹרָתְךָ
לְשִׁמָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת
תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרְכֵךְ יְיָ וַיְשַׁמְרֵךְ: יֵאָר יְיָ
פָנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֵךְ:
יֵשָׂא יְיָ פָנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ
שְׁלוֹם:

אֵלֹו דְּבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר, הַפָּאָה
וְהַכְּבוֹרִים וְהַרְאִיוֹן וּגְמִילוֹת חֲסָדִים
וְתִלְמוּד תּוֹרָה. אֵלֹו דְּבָרִים שְׂאָדָם אוֹכֵל
פְּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקָּרוֹן מִיָּמָת לוֹ לְעוֹלָם
הַבָּא, וְאֵלֹו הֵן, כְּבוֹד אָב וָאֵם, וּגְמִילוֹת
חֲסָדִים, וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחֵרִית
וְעֵרְבִית, וְהַכְּנֵסַת אֲרָחִים, וּבִקּוּר חוֹלִים,

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מִלְּבִישׁ עֲרָמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מִתִּיר אֲסוּרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֹׁעֵשֶׁה לִּי כָּל צָרָכִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעָדֵי גִבּוֹר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַנוֹתֵן לַיַּעַף כֹּחַ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מֵעֵינִי וּתְנוּמָה
מֵעַפְעָפִי:

אין עונים אמן אחר ברכה זו כי אין כאן סיום ברכה, אלא ויהי רצון וכו' שייך גם כן לברכה זאת. וסיום הברכה הוא: הגומל חסדים טובים לעמו ישראל:

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּגְּלִלְנוּ בְּתוֹרָתְךָ,
וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְאַל תִּבְיָאֵנוּ, לֹא לַיָּדֵי
חַטָּא, וְלֹא לַיָּדֵי עֲבָרָה וְעוֹן, וְלֹא לַיָּדֵי
נַסִּיוֹן, וְלֹא לַיָּדֵי בִזְיוֹן, וְאַל תִּשְׁלַט בָּנוּ יַצָּר
הָרָע, וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע, וּמִחֲבֵר רָע,
וְדַבְּקֵנוּ בַּיָּצָר הַטוֹב, וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים,
וְכוּף אֶת יַצְרֵנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וּתְגַנֵּנוּ הַיּוֹם
וּבְכָל יוֹם לַחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ,
וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ, וְתַגְּמִלְנוּ חֲסָדִים
טוֹבִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַגּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
שֶׁתְּצִילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם, מֵעַזֵּי פָנִים,
וּמַעֲזוֹת פָּנִים, מֵאָדָם רָע, וּמִחֶבֶר רָע.
וּמִשָּׁכֵן רָע, וּמִפְּגַע רָע, וּמִשָּׁטָן הַמְּשַׁחִית,
מִדִּין קָשָׁה, וּמִבַּעַל דִּין קָשָׁה, בֵּין שֶׁהוּא בֶן
בְּרִית, וּבֵין שְׂאִינוֹ בֶן בְּרִית:

בשבת ויו"ט אין אומרים תפלה זו:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְזַכְּרֵנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפְקֻדָּנוּ
בְּפֻקְדָּתְךָ יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַיִם קְדָם, וְזָכַר לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אֶהְבֶּת הַקְּדֻמוֹנִים אֲבֹרָהּם וְצַחֲקֵם וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, אֶת
הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֹרָהּם אֲבוֹתֵינוּ
בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, וְאֶת הַעֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ,
כְּפָתוֹב בְּתוֹרָתְךָ:

וְיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אֲבֹרָהּם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבֹרָהּם וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי: וַיֹּאמֶר קַח־נָא
אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אֶהְבֶּת אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ
אֶל־אֶרֶץ הַמִּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים
אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ: וַיִּשְׁכֹּם אֲבֹרָהּם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ
אֶת־חֲמֹלּוֹ וַיִּקָּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ
וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לּוֹ
הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אֲבֹרָהּם אֶת־עֵינָיו
וַיִּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחֹק: וַיֹּאמֶר אֲבֹרָהּם אֶל־נַעֲרָיו
שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וְאֲנִי וְהַנֶּעֱר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֲלֵיכֶם: וַיִּקַּח אֲבֹרָהּם אֶת־עֲצֵי
הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־
הַמַּאֲבָלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־
אֲבֹרָהּם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר
הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֵּׂה לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר אֲבֹרָהּם
אֱלֹהִים יִרְאֵה־לּוֹ הַשֵּׂה לְעֹלָה בְנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:
וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לּוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם
אֲבֹרָהּם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־
יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים:
וַיִּשְׁלַח אֲבֹרָהּם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲבָלֶת לְשַׁחֵט
אֶת־בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֵּאד יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר
אֲבֹרָהּם | אֲבֹרָהּם וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי: וַיֹּאמֶר אֶל־תִּשְׁלַח יָדְךָ
אֶל־הַנֶּעֱר וְאֶל־תַּעַשׂ לוֹ מֵאוֹמָה כִּי | עָתָה יִדְעָתִי
כִּי־יִרְא אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ
מִמִּנִּי: וַיִּשָּׂא אֲבֹרָהּם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה־אֵיל אַחֵר
נֶאֱחָז בִּסְבָּךְ בְּקִרְנָיו וַיֵּלֶךְ אֲבֹרָהּם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל
וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֲבֹרָהּם שֵׁם־הַמָּקוֹם
הַהוּא יְהוָה | יִרְאָה אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה
יִרְאָה: וַיִּקְרָא מִלֵּאד יְהוָה אֶל־אֲבֹרָהּם שְׁנִית מִן־
הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי בְּאֵם־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ:
כִּי־בָרַךְ אֲבֹרָהּ וְהִרְבָּה אֲרֻכָּה אֶת־זֶרְעוֹ כְּכֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם וּכְחֹל אֲשֶׁר עַל־שִׁפְתַּי הַיָּם וַיִּרְשׁ זֶרְעוֹ אֶת

שֶׁעַר אֵיכָבוֹ: וְהַתְּכַרְכוּ בְּזַרְעוֹ כֹּל גּוֹי הָאָרֶץ עֲקֹב
אֲשֶׁר שָׁמַעַתְּ בְּקִלִּי: וַיָּשָׁב אֲבֹרָהֶם אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְמּוּ
וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע וַיָּשָׁב אֲבֹרָהֶם בְּבֹאֵר
שֶׁבַע:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתּוֹכַר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אֲבֹרָהֶם אֵיכָבוֹ
אֶת רַחֲמָיו, מִבֶּן יַחֲדָו, וְרָצָה לְשַׁחוֹט אוֹתוֹ כִּדִּי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ,
כִּן וּכְבָּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסֶךָ מֵעַלֵּינוּ, וַיִּגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֵיךָ,
וְתַכְנִים אֶתָּנוּ לִפְנִים מִשׁוּרַת דִּינְךָ, וְתַתְּנֵהֶם עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים, וּבְטוֹבָה הַגְּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ
מֵעַמָּךְ וּמֵעִירָךְ וּמֵאַרְצֶךָ וּמִנְחֻלָּתְךָ, וְקִים לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ כְּאַמּוֹרָה. וְזָכַרְתָּ אֶת בְּרִיתִי
יַעֲקֹב, וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאַף אֶת בְּרִיתִי אֲבֹרָהֶם אֵיכָבוֹ,
וְהָאָרֶץ אֵיכָבוֹ:

לְעוֹלָם יְהִי אָדָם יִרְאֵה שָׁמַיִם, בְּסֶתֶר וּבְגָלוֹי,
וּמִוֹדָה עַל הָאֱמֶת, וְדוֹבֵר אֱמֶת
בְּלִבּוֹ, וַיִּשָּׁפֹם וַיֹּאמֶר:

רְבוֹן כֹּל הָעוֹלָמִים, לֹא עַל צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לִפְנֵיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ, מָה חֲסִידֵינוּ, מָה
צַדִּיקוֹתֵינוּ, מָה יְשׁוּעָתֵנוּ, מָה בְּחֵנוּ, מָה גְבוּרָתֵנוּ:
מָה נֹאמֵר לִפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא
כָּל הַגְּבוּרִים כְּאִין לִפְנֵיךָ וְאַנְשֵׁי הַשָּׁם כֹּלֹא הִיוּ,
וְחַכְמַיִם כְּבָלִי מַדָּע, וְנְבוֹנִים כְּבָלִי הַשִּׁבְל, כִּי

רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תָּהוּ וַיְמִי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לִפְנֵיךָ,
וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין, כִּי הֶבֶל הֶבֶל:
אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ, בְּנֵי אֲבֹרָהֶם
אֶהֱבָה, שְׁנִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה,
זֶרַע יִצְחָק יַחֲדָו, שְׁנִשְׁבַּעְתָּ עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ,
עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךָ בְּכוֹרְךָ, שְׁמֵאֶהֱבָתְךָ
שְׁאֶהֱבֵת אוֹתוֹ, וּמִשְׁמַחְתְּךָ שְׁשִׁמַּחְתָּ בּוֹ,
קִרְאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת לָךְ, וּלְשַׁבְּחָךְ
וּלְפַאֲרָךְ וּלְבָרָךְ וּלְקַדְּשׁ וּלְתַת שִׁבְח
וְהוֹדָיָה לְשִׁמְךָ: אֲשֶׁרֵינוּ, מָה טוֹב חֲלָקֵנוּ,
וּמָה נָעִים גּוֹרְלֵנוּ, וּמָה יָפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ,
אֲשֶׁרֵינוּ, שְׁאֲנַחְנוּ מִשְׁפִּימִים וּמַעֲרִיבִים
עָרֵב וּבָקָר, וְאוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּכָל יוֹם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:
בְּלַחֲשׁ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

יש נהגין לומר גם פרשת ואהבת:

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לֵבְבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוָה חַיִּים עַל לֵבְבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם
לִבְנֵיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטִטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּבְתַבְּתָם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

יהי רצון לפני אמירת תהלים

ובשבת ויו"ט אין אומרים אותו

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, הבוחר בך עבדו ובזרעו אחריו, והבוחר בשירות ותשבחות, שתפן ברחמים אל קריאת מזמורי תהלים שאקרא באלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו וכותו תגן עלינו. ותעמדי לנו זכות פסוקי תהלים וזכות תבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי תבות ומסופי תבות, לכפר פשעינו ועונותינו וחטאתינו, ולזמר עריצים ולהכרית כל החוחים והקוצים הסוככים את השושנה העליונה, ולחבר אשת נעורים עם דודה באהבה ואהבה ורעות. ומשם ומשך לנו שפע לנפש רוח ונשמה, לטהרנו מעונותינו ולסלוח חטאתינו ולכפר פשעינו, כמו שסלחת לדוד שאמר מזמורים אלו לפניך, כמו שנאמר גם יהוה העביר חטאתך לא תמות. ואל תקחנו מהעולם הזה קודם זמננו, עד מלאות שנותינו, באופן שנוכל לתקן את אשר שחתנו, וזכות דוד המלך עליו השלום יגן עלינו ובעדנו, שתאריך אפך עד שובנו אליך בתשובה שלמה לפניך, ומאוצר מתנת חנם חננו בדכתיב וחסנתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם, וכשם שאנו אומרים לפניך שירה בעולם הזה, כך נזכה לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה לעולם הבא. ועל ידי אמירת תהלים תתעורר חבצלת השרון לשיר בקול נעים בגילת ורנן, כבוד הלבנון נתן לה, חוד והדר בבית אלהינו במהרה בימינו אמן סלה:

ג' פסוקים שנוהגים לומר לפני אמירת תהלים

לכו נרננה ליהוה, נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה, ומלך גדול על כל אלהים:

ספר תהלים

נחלק לשבעה ימי שבתא ולחמשה ספרים כנגד חמשה חומשי תורה. ולשלשים ימי החודש

ראשון

ליום ראשון

ספר

א לחודש

התעוררות לעסוק בתורה ואז יהא בטוח שמעשי ידיו מצליחים ולהיפך הרשעים:
א (א) אשרי האיש אשר לא חלף בעצת רשעים, ובדרך חטאים לא עמד, ובמשב לצים לא ישב: (ב) כי אם בתורת יהוה חפצו, ובתורתו יהנה יומם וליילה: (ג) והיה כעץ שתול על פלגי מים, אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול, וכל אשר יעשה יצליח: (ד) לא יבן הרשעים, כי אם כמין אשר יתפנו רוח: (ה) עליהם לא יקמו רשעים במשפט, וחטאים בעדת צדיקים: (ו) כיוודע יהוה דרך צדיקים, ודרך רשעים תאבד:

מדבר לכל אדם שלא יתחכמו על מדותיו של הקב"ה:

ב (א) למה רגשו גוים, ולאמים יהגדריק: (ב) יתיצבו מלכי ארץ, ורוזנים נוסדו יחד, עליהוה ועל משיחו: (ג) ננתקה את מוסרותימו, ונשליכה ממנו עבתימו: (ד) יושב בשמים ישחק, אדני ילעג למו: (ה) אז ידבר אלימו באפו, ובחרונו יבהלמו: (ו) ואני נסכתי מלכי, על ציון הר קדשי: (ז) אספרה אל חק, יהוה אמר אלי בני אפה, אני היום ילדתי: (ח) שאל ממני ואתנה גוים נחלתה, ואחזתה אפסי ארץ: (ט) תרעם בשבט ברזל, ככלי יוצר תנפצם: (י) ועתה מלכים השפילו, הוסרו שפטי ארץ: (יא) עבדו את יהוה ביראה, וגילו ברעה: (יב) נשקו בר, פניאנה ותאבדו דרך, כיובער כמעט אפו, אשרי בלחסי בו:

אל יקוץ בתוכחתו של הקב"ה שמא לפי חטאו חייב יותר:

ג (א) מזמור לדוד, בברחו מפני אבשלום בנו: (ב) יהוה מהירבו צרי, רבים קמים עלי: (ג) רבים אמרים לנפשי,

אין ישועתה לו באלהים סלה: (ד) ואתה יהוה מגן בעדי, כבודי ומרים ראשי: (ה) קולי אליהוה אקרא, ויענני מהר קדשו סלה: (ו) אני שכבתי ואישנה, הקיצותי כי יהוה יסמכני: (ז) לא אירא מרובות עם, אשר סביב שתי עלי: (ח) קומה יהוה הושיעני אלהי, ביהבית את כל איבי לחי, שני רשעים שברת: (ט) ליהוה הישועה, על עמך ברכתך סלה:

לא ילבין פני חבירו ולא יקנא ברשעים שמצליחים בעוה"ז:

ד (א) למנצח בנגינות מזמור לדוד: (ב) בקראי ענני אלהי צדקי, בצר הרחבת לי, חנני ושמע תפילתי: (ג) בני איש, עדמה כבודי לכלמה תאהבון ריק, תבקשו כזב סלה: (ד) ודעו ביהפלה יהוה חסיד לו, יהוה ישמע בקראי אליו: (ה) רגזו ואל תחטאו, אמרו בלבבכם על משפככם ודמו סלה: (ו) זבחו זבחי צדק, ובטחו אל יהוה: (ז) רבים אמרים מי יראנו טוב, נסה עלינו אור פניו יהוה: (ח) נתתה שמוחה בלבי, מעת דגנם ותירושם רבו: (ט) בשלום יחדו אשכבה ואישן, ביה אתה יהוה לבדך לבטח תושיבני:

תפלה שהרשעים יאבדו בשביל מעשיהם והצדיקים ישמחו במעשיהם הטובים:

ה (א) למנצח אלהינות מזמור לדוד: (ב) אמרי האזינה יהוה, בינה חגיגי: (ג) תקשיבה לקול שועי מלבי ואלהי, ביה אליך אתפלל: (ד) יהוה, בקר תשמע קולי, בקר אערי לך ואצפה: (ה) כי לא אלי חפץ רשע, אתה, לא יגרך רע: (ו) לא יתיצבו חוללים לנגד עיניך, שגאת כל פעלי און: (ז) תאבד דברי כזב, אישדמים ומרמה יתעב, יהוה: (ח) ואני ברב חסדך אבוא ביתך, אשתחוה אליהיכל קדשך ביראתך: (ט) יהוה נחני בצדקתך למען

שוררי, הישר לפני דרכך: (י) כי אין בפיהו נכונה, קרבם הוות, קבר פתוח גרנם, לשונם יחליקון: (יא) האשימם אלהים, ופלו ממעצותיהם, ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בד: (יב) וישמחו כל אחוסי בד, לעולם ירגנו, ותסד עלימו, ויעלצו בד אחבי שמך: (יג) ביה אתה תברך צדיק יהוה, בצנה רצון תעטרנו:

תפלה נוראה להתפלל בחליו שהשי"ת ירפא אותו:

ו (א) למנצח בנגינות עליה שמינית מזמור לדוד: (ב) יהוה אל באפך תוכיחני, ואל תבחמת תיפרני: (ג) חנני יהוה כי אמלל אני, רפאני יהוה כי נבהלו עצמי: (ד) ונפשי נבהלה מאד, ואתה יהוה עדמתי: (ה) שובה יהוה חלצה נפשי, הושיעני למען חסדך: (ו) כי אין במוות זכרה, בשאול מי יודה לך: (ז) יגעתי באנחת, אשחה בכל לילה מוּטתי, בדמעותי ערשי אמסה: (ח) עששה מכעס עיני, עתקה בכל צוררי: (ט) סורו ממני כל פעלי און, בישמע יהוה קול בכי: (י) שמע יהוה תחנתי, יהוה תפילתי יקח: (יא) ובשו ויבהלו מאד כל איבי, ישבו ובשו רגע:

אם הקב"ה מייסר שונאיך אל תשמח:

ז (א) שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני: (ב) יהוה אלהי בד חסיתי, הושיעני מכל רדפי וְהַצִּילֵנִי: (ג) פון יטרף בארניה נפשי, פרק ואין מציל: (ד) יהוה אלהי, אם עשיתי זאת, אם ישעל בכפי: (ה) אם גמלתי שולמי רע, ואחלצה צוררי ריקם: (ו) ירדה אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי, וכבודי לעפר ישפן סלה: (ז) קומה יהוה באפך, הנשא בעברות צוררי, ועזרה אלי, משפט צוית: (ח) ועדת לאמים

הושר כתיב.

תִּסְבְּכֶבֶד, וְעָלֶיָּהּ לְמָרוֹם שׁוֹבָה: (ט) יְהוָה יִדִּין עַמִּים, שְׁפָטֵנִי
יְהוָה בְּצַדִּיק וּבְתָמִי עָלַי: (י) יִגְמַרְנָא רַע רְשָׁעִים, וּתְכוֹנֵן
צַדִּיק, וּבַחֲן לְבוֹת וּבְלִיּוֹת אֱלֹהִים צַדִּיק: (יא) מְגַנִּי עַל־אֱלֹהִים,
מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל: (יב) אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק, וְאֵל זַעַם בְּכָל־יוֹם:
(יג) אִם־לֹא יָשׁוּב, חָרְבוּ יְלָמוּשׁ, קִשְׁתּוֹ דָּרָד וַיְכוּנְנָה: (יד) וְלוֹ
הַכִּין כָּל־יָמָוֶת, חָצִיו לְדִלְקִים יַפְעַל: (טו) הִנֵּה יַחְבֵּל־אֹנֹן, וְהָרָה
עָמָל וְיֵלֵד שָׁקֶר: (טז) בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֶהוּ, וַיַּפֵּל בְּשַׁחַת יַפְעַל:
(יז) יָשׁוּב עָמָלוֹ בְּרֹאשׁוֹ, וְעַל קַדְקָדוֹ חָמְסוֹ יִרֹד: (יח) אוֹדָה יְהוָה
בְּצַדִּיקוֹ, וְאִזְמַרְהָ שֵׁם־יְהוָה עָלִיוֹן:

שבח להקב"ה על החסדים שעושה עם אדם השפל:

ח (א) לְמִנְצָח עַל־הַגָּתִית מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) יְהוָה אֲדַגִּינוּ, מַה־
אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל־הָאָרֶץ, אֲשֶׁר־תָּנָה הוֹדֶךְ עַל־הַשָּׁמַיִם:
(ג) מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּנָּקִים יִסְדֶּתָּ עֵז, לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ, לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב
וּמִתְנַקֵּם: (ד) כִּי־אֶרְאֶה שְׁמִיךְ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֶיךָ, יָרַח וְכוֹכָבִים
אֲשֶׁר בּוֹנֵנְתָה: (ה) מַה־אֲנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ, וּבּוֹ־אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ:
(ו) וּתַחֲסֹרְהוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים, וְכַבּוֹד וְהָדָר תַּעֲטֹרְהוּ:
(ז) תִּמְשִׁילֶהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, כֹּל שֶׁתָּה תַּחַת־רַגְלָיו: (ח) צַנְהָ
וְאַלְפִים כָּלָם, וְגַם בְּהִמּוֹת שָׂדֵי: (ט) צַפּוֹר שָׁמַיִם וּדְגֵי הַיָּם,
עֶבֶר אֲרָחוֹת יַמִּים: (י) יְהוָה אֲדַגִּינוּ, מַה־אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל־
הָאָרֶץ:

הודאה להקב"ה ששופט לצדיק כצדקתו ולרשע כרשעתו:

ט (א) לְמִנְצָח עַל־יָמָוֶת לִבֵּן מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) אוֹדָה יְהוָה
בְּכָל־לֵב, אֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ: (ג) אֲשַׁמְּחָה וְאֶעֱלֶצָה
בָּךְ, אִזְמַרְהָ שְׁמֹךְ עָלִיוֹן: (ד) בְּשׁוֹבֵי־אוֹיְבֵי אַחֲוֵר, וּבְשָׁלוֹ
וַיֵּאבְדוּ מִפְּנֶיךָ: (ה) כִּי־עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי, יִשְׁבֶּתָּ לְכִסֵּא
שׁוֹפֵט צַדִּיק: (ו) גָּעַרְתָּ גוֹיִם, אִבַּדְתָּ רָשָׁע, שָׁמָּם מַחִיתָ לְעוֹלָם

° חָל כָּאִים: (יא) אָמַר בָּלְבוּ שָׁכַח אֵל, הַסֹּתִיר פָּנָיו בְּלִירְאָה
לְנִצָּח: (יב) קוֹמָה יְהוָה, אֵל נִשְׂא יָדָה, אֱלֹהֵי־שֹׁכֵחַ ° עֲנוּיִם:
(יג) עַל־מָה נֶאֱזַן רָשָׁע, אֱלֹהִים, אָמַר בָּלְבוּ לֹא תִדְרָשׁ:
(יד) רְאִיתָה כִּי־אָתָּה עָמָל וְכַעַם תַּבִּיט, לְתֵת בִּידָה, עָלֶיךָ יַעֲזֹב
חֲלָכָה, יָתוֹם אָתָּה הֵייתָ עוֹזֵר: (טו) שָׁכַח זְרוּעַ רָשָׁע, וְרַע
תִּדְרוֹשׁ־רָשָׁעוֹ בְּלִית־מִצָּא: (טז) יְהוָה מִלֹּד עוֹלָם וְעַד, אֲבָדוּ גוֹיִם
מֵאֲרָצוֹ: (יז) תֵּאֲנוֹת עֲנוּיִם שְׁמַעְתָּ יְהוָה, תִּכְוִין לָבָם תִּקְשִׁיב אֲזִנָּךְ:
(יח) לְשַׁפֵּט יָתוֹם וְיָדָה, בְּלִי־וֹסִיף עוֹד לְעָרִץ אֲנוֹשׁ מוֹי־הָאָרֶץ:

כל הצרות שבאות על הצדיק הכל לטובתו ולהיפך הרשע:

יא (א) לְמִנְצָח לְדָוִד, בִּיהוָה חֲסִיתִי, אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי ° נוֹדִי
הָרַכְם צַפּוֹר: (ב) כִּי הִנֵּה הָרְשָׁעִים יִדְרֹכֹן קִשְׁתָּ, בּוֹנֵנוּ
חֲצֵם עַל־יָתֶר, לִירוֹת בְּמוֹ־אֶפֶל לְיִשְׂרָאֵל: (ג) כִּי הַשְׁתוֹת
יַחֲרֹסֶנּוּ, צַדִּיק מַה־יַּפְעַל: (ד) יְהוָה בְּהִיבֵל קִדְשׁוֹ יְהוָה בְּשָׁמַיִם
כִּסְאוֹ, עֵינָיו יַחֲזוּ, עַבְדָּפָיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי אָדָם: (ה) יְהוָה צַדִּיק
יִבְחֵן, וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס שִׁנְאָה נַפְשׁוֹ: (ו) יִמָּטֵר עַל־רְשָׁעִים
פָּחִים אֵשׁ וּגְפָרִית, וְרוּחַ זֶלְעָפוֹת מְנַת כּוֹסֶם: (ז) כִּי־צַדִּיק יְהוָה,
צַדִּיקוֹת אֹהֵב, יִשָּׂר יַחֲזוּ פְּנֵימוֹ:

בו מגנה הרשעים מלשיני שקר ומספרי לשה"ר:

יב (א) לְמִנְצָח עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) הוֹשִׁיעָה יְהוָה
כִּי־גָמַר חֲסִיד, כִּי־פָסוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: (ג) שְׁוֹא
יִדְבְּרוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ שִׁפְתַּי חֲלָקוֹת, בָּלָב וְלָב יִדְבְּרוּ:
(ד) יִכְרַת יְהוָה כָּל־שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת, לְשׁוֹן מַדְבַּרְתָּ גְדִלוֹת:
(ה) אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר שְׁפָתֵינוּ אֲתַנּוּ, מִי אֲדוֹן לָנוּ:
(ו) מִשָּׁד עֲנִיִּים מֵאֲנָקַת אֲבִיוֹנִים, עָתָה אָקוּם יֹאמַר יְהוָה,
אֲשִׁית בְּנִשְׁע וּפִיחַ לוֹ: (ז) אֲמַרְוֹת יְהוָה אֲמַרְוֹת טְהוֹרוֹת, כִּסֵּף

נוסח
ספרד

סידור החדש בית תפלה

כולל כל התפילות לימות החול,
לשבתות וימים טובים, וכן כל
הסליחות והקריאות בסדרן.

עם תהלים

סדר מחדש מהחל ועד כלה באותיות
חדשות, מאירות עינים.

נוסח ספרד

פניה"ק
ירושלם
תובב"א

הנהגת הבקר

כאשר האדם קם ממטתו שחרית (בבוקר) הוא כמו בריה חדשה לעבודת הבורא יתברך שמו, לכן צריך להתקדש וליטול ידיו מן הכלי, לפי שבשעת שינה שנסתלקה ממנו נשמתו הקדושה בא רוח הטומאה ושורה על גופו, וכשניעור משנתו מסתלק רוח הטומאה מכל גופו חוץ מן אצבעותיו שאינו עובר מעליהם, עד ששופך עליהם שלש פעמים מים בסרוגין. ואסור לילך ארבע אמות בלי נטילת ידיים אם לא לצורך גדול מאד. וליגע בפניו ובבגדיו גם כן אסור עד שיטול ידיו:

ואומר מודה אני אף קודם נטילת ידיים, כיון שאין בו שם:

מלבוש ראשון ילבש הטלית קטן שלא ילך ארבע אמות בלי ציצית, ולפי שעדין אין ידיו נקיות לא יברך עליו:

כתוב: ברכי נפשי את ה' וכל קרבי את שם קדשו, וכיון שצריך האדם לברך את השם בכל קרביו, אסור לברך עד שינקה את הקרבים מצואה ומי רגלים, ובבקר בקומו מסתמא הוא צריך לעשות צרכיו או לכל הפחות להטיל מימיו, על כן לא יברך ברכת על נטילת ידיים בשעת נטילה עד לאחר שינקה את עצמו. וירחץ ידיו עוד פעם אחת, ואז יברך על נטילת ידיים ואשר יצר וברכת אלהי נשמה וברכת התורה:

**מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם,
שֶׁהַחַזוֹרֶת בִּי נִשְׁמָתִי
בְּחֶמְלָה. רַבָּה אֲמוּנָתְךָ:**

**רֵאשִׁית חֶכְמָה יִרְאֵת יי, שִׁכְל
טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם,
תִּהְלָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:**

תוכן הענינים

סדר השכמת הבוקר	1	סדר ספירת העומר	176	סדר הזכרת נשמות	359
סדר לכישת טלית גדול	2	שירים לל"ג בעומר	180	תפלת טל	361
סדר הנהגת תפילין	3	סדר קידוש לבנה	183	תפלת גשם	362
תפלת השחר	6	קריאת שמע על המטה	188	מוסף לשלש רגלים	364
ברכות השחר	8	סדר עירובין	193	סדר ברכת כהנים	371
קדיש דרבנן	30	סדר הדלקת הנרות	195	קידוש ליו"ט שחרית	374
פסוקי דזמרה	31	שיר השירים	196	סדר התרת נדרים	375
שחרית לחול	53	הודו קודם מנחה לער"ש	200	סדר כפרות	377
שמונה עשרה	61	סדר קבלת שבת	202	למנחה של ערב יום כפור	378
סדר תחנון	77	ערבות לשבת ויו"ט	210	תפלה כשנכנסין לסוכה	382
אבינו מלכנו	79	תפלת ערבית לשבת	215	סדר אושפזיון	382
סדר הוצאת ספר תורה	90	קידוש ליל שבת	225	תפלה כשיוצאין מן הסוכה	383
ברכות העולה לתורה	92	שחרית לשבת ויו"ט	226	סדר הושענות	384
ברכות הגומל	92	סדר הוצאת ס"ת לשבת ויו"ט	271	סדר הקפות לשמחת תורה	394
ובא לציון	95	מי שברך לעולה לתורה	274	סדר הדלקת נרות חנוכה	396
קדיש שלם	99	מי שברך ליולדת	275	סדר ברכות המגילה	398
סדר החזרת ספר תורה	99	מי שברך לחולה	275	סדר בדיקת חמץ	399
שיר של יום	100	ברכות ההפטרה	276	סליחות לשני קמא	400
אין כאלהינו	106	ברכת החודש	277	סליחות לחמיושי	406
עלינו לשבח	108	תפלה לחזרת נשמות	280	סליחות לשני תמינא	407
קדיש יתום	110	מי שברך למתענה בח"ב	281	סליחות לעשרה בטבת	409
שש זכירות	110	תפלת מוסף לשבת ולשר"ח	282	סליחות לתענית אסתר	411
שלשה עשר עיקרים	111	אנעים זמירות	293	סליחות לשבעה עשר בתמוז	414
בקשות לאחר התפלה	112	סדר קידוש ליום השבת	295	קריאת הפרשיות למנחה בשבת,	417
פרשת היראה	113	מנחה לשבת ויום טוב	296	ולשני וחמיושי	417
פרשת התשובה	114	תפלת מנחה לשבת	303	קריאה לתענית ציבור	447
פרשת חמץ	114	ברכי נפשי	310	קריאה לראש חודש	449
תפילת הבינו	116	פרקי אבות	313	קריאה לימי חנוכה	450
סדר ברכות אירוסין ונשואין	117	סדר מוצאי שבת	325	קריאה לפורים	454
סדר ברית מילה	118	ויתן לך	326	קריאה לתשעה באב	454
סדר פדיון הבן	121	סדר הברלה	331	קריאה לימי חוה"מ פסח	457
סדר ברכת המזון	122	סדר יום כפור קטן	333	קריאה לשחז"מ פסח וסוכות	462
ברכה אחרונה	130	סדר נטילת לולב	341	קריאה לחוה"מ סוכות	465
ברכות הנהנין	131	סדר הלל	341	סדר לימוד לוא"צייט	467
סדר תפילת הדרך	133	מוסף לראש חודש	347	סדר הפרשת תרומות ומעשרות	470
תפלת מנחה	134	קידוש לשלש רגלים	352	אגרת הרמב"ן	470
תפלת ערבית לחול ולמוצ"ש	154	תפלת שלש רגלים	354	ספר תהלים	472

© כל הזכויות של הדפסה, העתקה או צילום, בין בארץ בין בחו"ל, בכל גודל שהוא, שמורות ע"פ דת תורה"ק וע"פ החוק הבינלאומי להוצאת "מילר" ירושלים ת.ד. 52296 טל. 02/6783806 שנת תש"פ לפ"ק

Copyright by MILLER Publishers Jerusalem 2020 P.O.B. 52296 TEL. 02/6783806

Site: www.millerbooks.co.il E-mail: office@millerbooks.co.il

Printed in Israel

תֹּרָה צִוָּה לָנוּ מִשֶּׁה מִזְרָשָׁה קֹהֵלֶת
יַעֲקֹב. שִׁמְעֵ בְנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ
וְאַל תִּטְּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ. תֹּרָה תִּהְיֶה
אֱמוּנָתִי, וְאַל יִשְׁדֵּי בְּעִזָּרְתִּי. וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם
הַיּוֹם. לִישׁוּעָתְךָ קוֹיִתִּי יי:

כשלושב טלית קטן יאמר:

בְּרוּךְ אַתָּה, יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת
צִיצִית:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שֶׁתִּהְיֶה חֲשׂוֹבָה
מִצְוֹת צִיצִית לְפָנֶיךָ כְּאֵלּוּ קִימַתִּיהָ בְּכָל פְּרָטִיָּה
וְדִקְדּוּקִיהָ וּכְוִנּוּתִיהָ וְתִרְנִ"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. אָמֵן סְלָה:
מִצְוֹת יי בָּרָה מְאִירַת עֵינֵינוּ:

סדר לבישת טלית גדול

קודם שיתעטף בטלית יבדוק את הציציות אם הן כשרות. ואם נשתהה לבוא לבית הכנסת,
שבעור שיפריד את הציציות ויבדקן יתבטל מלהתפלל עם הציבור אינו צריך לבדוקן
ולהפרידן:

בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת יי, יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד, הוֹד
וְהִדָּר לְבִשְׁתָּ: עוֹטָה אֹרֶךְ פִּשְׁלָמָה, נוֹטָה
שְׁמִימִים בִּירֵיעָה:

סדר לבישת טלית גדול

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ לְיַחֵד שֵׁם
י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

הֲרִינִי מִתַּעֲטָף גּוֹפִי בְּצִיצִית, בֶּן תַּתְּעַטֵּף נִשְׁמָתִי וּרְמ"ח אֲבָרֵי
וּשְׁס"ה גִּידֵי בְּאוֹר הַצִּיצִית הָעוֹלָה תִּרְנִ"ג: וּכְשֵׁם שֶׁאֲנִי
מִתְּכַסֶּה בְּטִלִּית בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי אֶזְכֶּה לְחִלּוּקָא דְרַבָּנָן וְלִטְלִית נְאֻה
לְעוֹלָם הַבָּא בְּגוֹ עֶדֶן. וְעַל יְדֵי מִצְוֹת צִיצִית תִּנְצֹל נַפְשִׁי וְרוּחִי
וְנִשְׁמָתִי וְתִפְלְתִי מִן חֲחִיצוֹנִים, וְהַטְּלִית יִפְרוֹשׁ כְּנָפָיו עָלֵיהֶם
וְיִצִּילֵם כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלָיו וְרַחֵם, וְתִהְיֶה חֲשׂוֹבָה מִצְוֹת צִיצִית
לְכַנֵּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלּוּ קִימַתִּיהָ בְּכָל פְּרָטִיָּה וְדִקְדּוּקִיהָ
וּכְוִנּוּתִיהָ וְתִרְנִ"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. אָמֵן סְלָה:

אוחז את הטלית בשתי ידיו ויכון שציונו הקדוש ברוך הוא להתעטף בציצית, ויברך מעומד
להתעטף בציצית, (הבי"ת בפת"ח):

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַתְּעַטֵּף
בְּצִיצִית:

ואחרי העטיפה יאמר

מִה יָקָר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים, וּבְנֵי אָדָם בָּצֵל כְּנָפֶיךָ וַחֲסִיוֹן:
יְרוּזֵן מִדְּשֵׁן בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲדֻנֶיךָ תִּשְׁקֵם: כִּי עָמְךָ מְקוֹר
חַיִּים, בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אֹרֶךְ: מִשְׁךְ חֲסִדְךָ לִידְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ
לִישְׁרֵי לֵב:

סדר הנחת תפילין

מניחים את התפלין מעומד. מניח תחלה של יד, וקודם שמהדק את הקשר מברך להניח תפלין
(הה"א בקמץ) ומהדק את הקשר וכורך שבע כריכות על ידו ואחר כך מניח תיכף את של
ראש, ומברך על מצות תפלין ומהדק:

קודם הנחת תפלין יאמר:

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ לְיַחֵד שֵׁם
י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הגני מזבז בהנחת תפלין לקיים מצות בוראי שצונו להניח תפלין ככתוב בתורתו וקשרתם לאות על ידה והיו לטטפת בין עיניו, והם ארבע פרשיות אלו, שמע, והיה אם שמע, קדש והיה כי יביאך, שיש בהם יחודו ואחדותו ותפלה שמו בעולם, ושגזר נסים ונפלאות שעשה עמנו בהוציאנו ממצרים. ואשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו. וצונו להניח על היד לזכרון זרוע הנטויה ושהיא נגד הלב לשעבד בזה תאות ומחשבות לבנו לעבודתו ותפלה שמו. ועל הראש נגד המוח שהנשמה שבמוחי עם שאר חושי וכחותי כלם יהיו משעבדים לעבודתו ותפלה שמו. ומשפע מצות תפלין ותמשך עלי להיות לי חיים ארבים ושפע קדש ומחשבות קדושות בלי תרחור חטא ועון כלל ושלל ופתנו ולא יתגרה בנו יצר הרע, ויניחנו לעבוד את יי באשר עם לבבנו.

ויהי רצון מלפניו יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא חשוכה מצות הנחת תפלין לפני הקדוש ברוך הוא באלו קומתיה בכל פרטיה ודקדוקיה ובגנותיה ותרגוג מצות התלויים בה אמן סלה:

קודם הקשירה יברך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו להניח תפלין:

ואחר כך מניח תפלין של ראש וקודם שמהדקה על ראשו מברך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו על מצות תפלין:

ומהדקה בראשו ואומר:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
ומחבמתך אל עליון תאציל עלי. ומבינתך תבינני.

ובחסדך תגדיל עלי. ובגבורתך תצמית אויבי וקמי. ושמן הטוב תריק על שבעה קני המנוחה. להשפיע טובך לבריותיך. פותח את ידה, ומשפיע לכל חי רצון:

ואחר כך יכרוך שלוש כריכות על האצבע האמצעית וכרוך תחלה כריכה אחת בפרק האמצעי ואחר כך בראש פרק התחתון ויאמר פסוקים אלו:

וארשתיך לי לעולם: וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: וארשתיך לי באמונה וידעת את יי:

אחר הנחת תפלין יאמר זה:

ויברך יי אלמשה לאמר: קדש לי כלבכור פטר בלחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אליהם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יי אתכם מזה ולא יאכל חמין: היום אתם יצאים בחדש האביב: והיה כי יביאך יי אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליי: מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמין ולא יראה לך שאר בכלי גבלה: והנחת לבנד ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים: והיה לך לאות עליך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יי בפיך כי ביד חזקה הוציאך יי ממצרים: ושמרת את החקקה הזאת למועדה מימים ימימה: והיה כי יביאך יי אל ארץ הכנעני באשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך: והעברת כל פטר רחם ליי וכל פטר: שגר בהמה אשר יהיה לך חזקרים ליי: וכל פטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בכניו תפדה: והיה כי ישאלך בנד מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יי ממצרים מבית עבדים: ויהי כיהקשה פרעה לשלחנו ויהרג יי כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה עלינו ואני זבח ליי כל פטר רחם חזקרים וכל בכור בני אפדה: והיה לאות עליך ולטטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יי ממצרים:

מובא בשם הרה"ק מבוטשאטש (בתפלה לדוד): בכל יום בבוקר קודם ברכת התורה יאמר זאת:
 הריני מכון מעתה על כל פרט ופרט ממעשי ודבורי ומחשבותי של כל היום עד
 למחר בעת הזאת לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם כל ישראל
 להכריע את עצמי ואת כל עם בני ישראל ואת כל העולם לבקש זכות. והריני מכון
 מעתה עד למחר בעת הזאת בכל פעם שאזכיר שם הוי"ה הקדוש שהוא בכתיבתו
 היה הוה ויהיה ובקריאתו אדני שהוא אדון הכל וכשאזכיר שם אלהים שהוא תקיף
 ובעל היכולת ובעל הכחות כלם עלת העלות וסבת הסבות:

ועצה זו אינה מועלת לפסוק ראשון שבקריאת שמע:

בעת הליכתו לביהכ"נ ילך בזריזות ויכוין במחשבתו בכל עת ההליכה בזה הלשון:
 אני הולך לבית הקנסת לעבוד את בוראי ותפדני שמו:

כתוב בזוה"ק נכון לאדם להתפלל טרם כניסתו לבית הכנסת תפלה קצרה זו:
 נדבות פי רצה נא יי ומשפטיה למדני: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
 שתהא תפילתי צלולה וזכה וברורה מכל ערבוביא המכטל בונת התפלה:
 הריני מקבל על עצמי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך:

בבואו לפני פתח בית הכנסת ישעה מעט שלא יכנס בפתע פתאום, ואחר כך יכנס לבית הכנסת ויאמר:
 מה טבו אהלך יעקב, משכנתך ישראל:
 ואני ברב חסדך אבוא ביתך, אשתחווה
 אל היכל קדשך ביראתך: יי אהבתי מעון
 ביתך ומקום משכן כבודך: ואני אשתחווה
 ואכרעה, אברכה לפני יי עשי: ואני תפילתי
 לך יי עת רצון, אלהים ברב חסדך, ענני
 באמת ישעך:

אדון עולם אשר מלך, בטרם
 כל יציר נברא. לעת
 נעשה בחפצו כל, אזי מלך

שמו נקרא. ואחרי ככלות
 הכל, לבדו ימלוך נזרא. והוא
 הנה והוא הנה, והוא יהיה
 בתפארה. והוא אחד ואין שני,
 להמשיל לו להחבירה. בלי
 ראשית בלי תכלית, ולו העוז
 והמשרה. והוא אלי וחי גאלי,
 וצור חבלי בעת צרה. והוא נסי
 ומנום לי, מנת כוסי ביום
 אקרא. בידו אפקיד רוחי, בעת
 אישן ואעירה. ועם רוחי גויתי,
 יי לי ולא אירא:

יגדל אלהים חי וישתבח, נמצא, ואין עת
 אל מציאותו. אחד, ואין יחיד כיחודו,
 נעלם, וגם אין סוף לאחודותו. אין לו דמות

הגוף ואינו גוף, לא נִעְרֹד אֵלָיו קִדְשָׁתוֹ.
 קִדְמוֹן לְכֹל דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא, ראשון ואין
 ראשית לְרֵאשִׁיתוֹ. הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם, לְכֹל
 נוֹצֵר, יוֹרֵה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ. שְׁפַע נְבוֹאָתוֹ
 נִתְּנוּ, אֶל אַנְשֵׁי סִגְלָתוֹ וְתַכְאֲרָתוֹ. לֹא קָם
 בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד, נָבִיא וּמַבִּיט אֶת
 תְּמוּנָתוֹ. תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ, אֵל, עַל יַד
 נְבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ. לֹא יַחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר
 דָּתוֹ. לְעוֹלָמִים, לְזוּלָתוֹ. צוּפָה וְיֹדֵעַ סִתְרֵינוּ,
 מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקִדְמָתוֹ. גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד
 כְּמַכְעָלוֹ, נוֹתֵן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ. יִשְׁלַח
 לְקִץ הַיָּמִין מְשִׁיחֵנוּ, לְפָדוֹת מַחְבֵּי קִץ
 יְשׁוּעָתוֹ. יַתִּים יַחֲיֶה אֵל בָּרַב חֶסֶדוֹ, בְּרוּךְ
 עַדִּי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

ברכות השחר

כל היום אף אם עשה צרכיו אינו מברך על נטילת ידים רק אשר יצר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר
 אֶת הָאָדָם בְּחֻמָּה, וּבְרָא בּוֹ נִקְבִּים
 נִקְבִּים, חֲלוּלִים חֲלוּלִים, גְּלוּי וְיֹדֵעַ לִפְנֵי כֹסֶם
 כְּבוֹדָךְ שָׂאם וּפָתַח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד
 מֵהֶם, אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַוֶּם וּלְעַמֵּד לִפְנֶיךָ אֲפִלּוּ
 שְׁעָה אַחַת. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רּוֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא
 לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵי, נִשְׁמָה שְׁנִיתָ בִּי טְהוֹרָה חַיָּה, אַתָּה בְּרַאתָה,
 אַתָּה יִצְרַתָּה, אַתָּה נִבְחַתָּה בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְרָה
 בְּקֶרְבִּי, וְאַתָּה עֲתִיד לְפָלֵא מִמּוֹנִי, וּלְהַחְזִירָה בִּי לְעֲתִיד
 לְבוֹא, כָּל זְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקֶרְבִּי, מוֹדָה אֲנִי לִפְנֶיךָ יְיָ
 אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל
 הַנְּשָׁמוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָּרִים
 מֵתִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם,
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ
 לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

אין עונים אמן אחר ברכה זו

וְהָעֶרֶב נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ,
 וּבִפְיוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיֶה
 אֲנִיחָנוּ וְצִאֲצֵאֵנוּ, (וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ) וְצִאֲצֵאֵי

עֲמֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל, כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי
תוֹרָתְךָ לְשִׁמּוֹה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּלַמֵּד תוֹרָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר
כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְיָ
פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ: יֵשָׁא
יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיֵּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם:
וַיִּשְׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר, הַפֹּאֶה
וְהַבְּכוֹרִים וְהַרְאִיוֹן וְגִמְלֵי חֲסָדִים
וְתִלְמוּד תוֹרָה. אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל
פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קִיּוּמָת לֹ
לְעוֹלָם הַבָּא, וְאֱלֹהֵי הֵן, כְּבוֹד אָב וָאֵם,
וְגִמְלֵי חֲסָדִים, וְהַשְׁכָּמָת בֵּית הַמִּדְרָשׁ
שְׁחָרִית וְעֶרְבִית, וְהַכְנָסָת אֲרָחִים, וּבִקּוּר

חֻלִּים, וְהַכְנָסָת כְּלָה, וְלוֹיֵת הַמֵּת, וְעִיּוֹן
תְּכֵלֶה, וְהַבָּאת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וּבֵין
אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְתִלְמוּד תוֹרָה כְּנֶגֶד כָּלֶם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַנוֹתֵן לְשִׁכּוֹי בִּינָה, לְהַבְחִין
בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹּא עָשִׂנִי גוֹי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹּא עָשִׂנִי עֶבֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹּא עָשִׂנִי אִשָּׁה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשִׂנִי
כְּרִצּוֹנוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
פוֹקֵחַ עוֹרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מְלָכִישׁ עַרְמִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מִתִּיר אֲסוּרִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
זֹקֵף כְּפוּכִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעָדֵי גִבּוֹר:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֹׁעֵשֶׂה לִּי כָּל צָרָכִי:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִכְאֻמָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַנוֹתֵן לַיַּעַף כֹּחַ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּעֲבִיר
שָׁנָה מֵעֵינִי וּתְנוּמָה מֵעֲפֵפִי:

אין עונים אמן אחר ברכה זו כי אין כאן סיום ברכה, אלא ויהי רצון וכו' שייך גם כן לברכה זאת. וסיום הברכה הוא: הגומל חסדים טובים לעמו ישראל:

וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּרַגְּלֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְדַבְּקֵנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְאֵל תְּבִיאֵנוּ, לֹא לִיְדֵי חַטָּא, וְלֹא
לִיְדֵי עֲבָרָה וְעוֹן, וְלֹא לִיְדֵי נִסְיוֹן, וְלֹא לִיְדֵי
כַּזְיוֹן, וְאֵל תִּשְׁלַט בָּנוּ יֵצֶר הָרַע, וְהִרְחִיקֵנוּ
מֵאָדָם רָע, וּמִחֵבֶר רָע, וְדַבְּקֵנוּ בַּיֵּצֶר הַטּוֹב,
וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים, וְכוּף אֶת יִצְרָנוּ
לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לַחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ,
וּתְגַמְּלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
הַגּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שֶׁתְּצִילֵנִי
הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם, מֵעַיִי פָּנִים, וּמַעֲזוֹת פָּנִים, מֵאָדָם
רָע, מִיֵּצֶר רָע, מִחֵבֶר רָע, וּמִשָּׂכֶן רָע, וּמִפְּגַע רָע, מֵעַיִן
הָרַע, מִלְּשׁוֹן הָרַע, מִמַּלְשִׁינוֹת, מֵעֲדוֹת שָׂקָר, מִשְׁנָאת

הבריות, מעלילה, ממותה משנה, מחלים רעים, ממקרים רעים, ומשטן המושחית, מדין קשה, ומבעל דין קשה, בין שהוא בן ברית, ובין שאינו בן ברית, ומדינה של גיהנום:

בשבת ויו"ט אין אומרים תפילה זו:

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך, ופקדנו בפקדון ישועה ורחמים משמי שמי קדם, וזכר לנו יי אלהינו אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך, את הברית ואת החסד ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו בחר המוריה, ואת העקדה שעקר את יצחק בנו על גבי המזבח, בכתוב בתורתך:

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הגנני ויאמר קחנא את בנו את יחידך אשר אהבת את יצחק ולדלך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישכם אברהם בפקר ויחבש את יחמורו ויטח את ישיני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם ולדך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי וישא אברהם את יעניו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם אל ינערו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עדיפה ונשתחוו ונשובה אליכם: ויטח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויטח את האש ואת המזבח וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אבי ויאמר אבי ויאמר הגנני ויאמר הנח האש והעצים ואני השא לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו השא לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם

את המזבח ויערף את העצים ויעקר את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויטח את המזבח לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם: אברהם הגנני: ויאמר אל יתשלח ידך אליהנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשבת את בנו את יחידך ממני: וישא אברהם את יעניו וירא והנה איל אחר נאחו בפסד בקרנו וילד אברהם ויטח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה: וראה אשר יאמר היום בחר יהוה וראה: ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנו את יחידך: כי בך אברהם והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו: והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל ינערו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:

בשבת ויו"ט אין אומרים תפלה זו:

רבונו של עולם, כמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו, לעשות רצונך בלבב שלם, כן וכבשו רחמיה את פעם מעלינו, ויגדלו רחמיה על מדותיה. ותתנהג עמנו יי אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים, ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך, וקם לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך, על ידי משה עבדך באמור: וזכרתי את בריתי יעקוב, ואף את בריתי יצחק, ואף את בריתי אברהם אבי, והארץ אומר: ונאמר, ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתם ולא געלתם לבלותם, להפך בריתי אתם, כי אני יי אלהיהם: ונאמר, וזכרתי להם ברית ראשנים, אשר

הוצאתי אתם מארץ מצרים, לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי: ונאמר, ושב יי אליהו את שבותך ורחמך, ושב וקבצך מכל העמים, אשר הפיצך יי אליהו שמה: אם יהיה נדחה בקצה השמים, משם יקבצך יי אליהו ומשם יקחה: ונאמר, והביאך יי אליהו אל הארץ אשר ירשו אבותיך, וירשתה והיטבך והרבה מאבותיך: ונאמר, על ידי נביאך, יי חננו לה קוינו הנה ורעם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה: ונאמר, ועת צרה היא ליעקב, וממנה יושע: ונאמר, בכל צרתם לו צר, ומלאך פניו הושיעם, באהבתו ובחמלתו הוא גאלם, וינטלם וינשואם כל ימי עולם: ונאמר, מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו, לא החזיק לעד אפו, כי חפץ חסד הוא: ישוב ורחמנו, יכבוש עונותינו ותשליח במצולות ים כל חטאתם: (וכל חטאת עמך בית ישראל תשליח במקום אשר לא יזכרו, ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם) ונאמר, תתן אמת ליעקב, חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ונאמר, והביאותים אל הר קדשי, ושמחתים בבית תפלת, עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי, כי ביתי בית תפלה, יקרא לכל העמים:

לעולם יהא אדם ירא שמים, בסתר ובגלוי, ומודה על האמת, ודובר אמת בלבבו, וישכם ויאמר:

רבון כל העולמים, ואדוני האדונים, לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, כי על רחמיך הרבים. מה אנו, מה חיינו, מה חסדנו, מה צדקותינו, מה ישועתנו, מה בחנו, מה גבורתנו: מה נאמר לפניך יי אליהו ואלהי אבותינו, הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא היו, וחכמים כבלי מדע, ונבונים כבלי השכל, כי רוב מעשיהם (כ) מעשינו) תהו וימי חיייהם (כ) חיינו) הבל לפניך, ומותר האדם מן הבהמה אין, כי הבל הבל:

לבד הנשמה הטהורה, שהיא עתידה לתן דין וחשבון לפני כסא כבודך. וכל הגוים כאין נגדך. שנאמר הן גוים כמר מדלי, וכשחק מאזנים נחשבו, הן איום כדק וטל:

אבל אנחנו עמך בני בריתך, בני אברהם אברהם, שנשבעת לו בחר המוריה, זרע יצחק יחידו, (כ) עקדך) שנעקד על גבי המזבח, עדת יעקב בנה בכורך, שמאהבתך שאהבת אותו, ומשמחתך ששמחת בו, קראת את שמו ישראל וישרון:

לפיכך אנחנו חייבים להודות לך, ולשבחך ולפארה ולברך ולקדש ולתן שבח והודיה לשמך: אשרינו, מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, ומה יפה ירשתנו, אשרינו, כשאנו משכימים ומעריבים בבתי כנסיות, ובבתי מדרשות, ומיחדים שמך בכל יום תמיד, ואומרים פעמים באהבה:

שמע ישראל, יי אליהינו, יי אחד:

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי אליהו בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך בדרךך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאזן על ידך והיו למטפות בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

יהי רצון לפני אמירת תהלים

ובשבת ויו"ט אין אומרים אותו

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, הבוחר בך עבדו ובזרעו אחריו, והבוחר בשירות ותשבחות, שתפן ברחמים אל קריאת מזמורי תהלים שאקרא באלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו וכותו תגן עלינו. ותעמדי לנו זכות פסוקי תהלים וזכות תבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי תבות ומסופי תבות, לכפר פשעינו ועונותינו וחטאתינו, ולזמר עריצים ולהכרית כל החוחים והקוצים הפוכבים את השושנה העליונה, ולחבר אשת נעורים עם דודה באהבה ואהבה ורעות. ומשם ומשך לנו שפע לנפש רוח ונשמה, לטהרנו מעונותינו ולסלוח חטאתינו ולכפר פשעינו, כמו שסלחת לדוד שאמר מזמורים אלו לפניך, כמו שנאמר גם יהוה העביר חטאתך לא תמות. ואל תקחנו מהעולם הזה קודם זמננו, עד מלאות שנותינו, באופן שנוכל לתקן את אשר שחתנו, וזכות דוד המלך עליו השלום יגן עלינו ובעדנו, שתאריך אפך עד שובנו אליך בתשובה שלמה לפניך, ומאוצר מתנת חנם חננו בדכתיב וחסדתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם, וכשם שאנו אומרים לפניך שירה בעולם הזה, כך נזכה לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה לעולם הבא. ועל ידי אמירת תהלים תתעורר חבצלת השרון לשיר בקול נעים בגילת ורנן, כבוד הלבנון נתן לה, חוד והדר בבית אלהינו במהרה בימינו אמן סלה:

ג' פסוקים שנוהגים לומר לפני אמירת תהלים

לכו נרננה ליהוה, נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה, ומלך גדול על כל אלהים:

ספר תהלים

נחלק לשבעה ימי שבתא ולחמשה ספרים כנגד חמשה חומשי תורה. ולשלשים ימי החודש

ראשון

ליום ראשון

ספר

א לחודש

התעוררות לעסוק בתורה ואז יהא בטוח שמעשי ידי מצליחים ולהיפך הרשעים:

א (א) אשרי האיש אשר לא חלף בעצת רשעים, ובדרך חטאים לא עמד, ובמשב לצים לא ישב: (ב) כי אם בתורת יהוה חפצו, ובתורתו יהנה יומם ולילה: (ג) והיה כעץ שתול על פלגי מים, אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול, וכל אשר יעשה יצליח: (ד) לא יבן הרשעים, כי אם כמין אשר יתפזר רוח: (ה) עליבן לא יקמו רשעים במשפט, וחטאים בעדת צדיקים: (ו) כיוודע יהוה דרך צדיקים, ודרך רשעים תאבד:

מדבר לכל אדם שלא יתחכמו על מדותיו של הקב"ה:

ב (א) למה רגשו גוים, ולאמים יהגדריק: (ב) יתיצבו מלכי ארץ, ורוזנים נוסדו יחד, עליהוה ועל משיחו: (ג) ננתקה את מוסרותימו, ונשליכה ממנו עבתימו: (ד) יושב בשמים ישחק, אדני ילעג למו: (ה) אז ידבר אלימו באפו, ובחרונו יבהלמו: (ו) ואני נסכתי מלכי, על ציון הר קדשי: (ז) אספרה אל חק, יהוה אמר אלי בני אפה, אני היום ילדתי: (ח) שאל ממני ואתנה גוים נחלתה, ואחזתה אפסי ארץ: (ט) תרעם בשבט ברזל, ככלי יוצר תנפצם: (י) ועתה מלכים השפילו, הוסרו שפטי ארץ: (יא) עבדו את יהוה ביראה, וגילו ברעה: (יב) נשקו בר, פניאנה ותאבדו דרך, כיובער כמעט אפו, אשרי בלחסי בו:

אל יקוץ בתוכחתו של הקב"ה שמא לפי חטאו חייב יותר:

ג (א) מזמור לדוד, בברחו מפני אבשלום בנו: (ב) יהוה מהירבו צרי, רבים קמים עלי: (ג) רבים אמרים לנפשי,

אין ישועתה לו באלהים סלה: (ד) ואתה יהוה מגן בעדי, כבודי ומרים ראשי: (ה) קולי אליהוה אקרא, ויענני מהר קדשו סלה: (ו) אני שכבתי ואישנה, הקיצותי כי יהוה יסמכני: (ז) לא-אירא מרובות עם, אשר סביב שתי עלי: (ח) קומה יהוה הושיעני אלחי, ביהבית את-כל-איבי לחי, שני רשעים שברת: (ט) ליהוה הישועה, על-עמד ברכתך סלה:

לא ילבין פני חבירו ולא יקנא ברשעים שמצליחים בעוה"ז:

ד (א) למנצח בנגינות מזמור לדוד: (ב) בקראי ענני אלחי צדקי, בצר הרחבת לי, חנני ושמע תפילתי: (ג) בני-איש, עד-מה כבודי לכלמה תאהבון ריק, תבקשו כזב סלה: (ד) ודעו ביהפלה יהוה חסיד לו, יהוה ישמע בקראי אליו: (ה) רגזו ואל-תחטאו, אמרו בלבבכם על-משפככם ודמו סלה: (ו) זבחו זבחי-צדק, ובטחו אל יהוה: (ז) רבים אמרים מי-יראנו טוב, נסה-עלינו אור פניך יהוה: (ח) נתתה שמוחה בלבי, מעת דגנם ותירושם רבו: (ט) בשלום יחדו אשכבה ואישן, ביה אתה יהוה לבדך לבטח תושיבני:

תפלה שהרשעים יאבדו בשביל מעשיהם והצדיקים ישמחו במעשיהם הטובים:

ה (א) למנצח אליהנחילות מזמור לדוד: (ב) אמרי האזינה יהוה, בינה חגיגי: (ג) תקשיבה לקול שועי מלבי ואלחי, ביה-אליך אתפלה: (ד) יהוה, בקר תשמע קולי, בקר אערה-לך ואצפה: (ה) כי לא אל-חפץ רשע, אתה, לא יגרה רע: (ו) לא-יתיבבו חוללים לנגד עיניך, שגאת כל-פעלי און: (ז) תאבד דברי כזב, איש-דמים ומרמה יתעב, יהוה: (ח) ואני ברב חסדך אבוא ביתך, אשתחוה אליהיכל קדשך ביראתך: (ט) יהוה נחני בצדקתך למען

שוררי, הישר לפני דרכך: (י) כי אין בפיהו נכונה, קרבם הוות, קבר-פתוח גרנם, לשונם יחליקון: (יא) האשימם אלהים, ופלו ממעצותיהם, ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בד: (יב) וישמחו כל-חוסי בד, לעולם ירגנו, ותסד עלימו, ויעלצו בד אהבי שמך: (יג) ביה אתה תברך צדיק יהוה, בצנה רצון תעטרנו:

תפלה נוראה להתפלל בחליו שהשי"ת ירפא אותו:

ו (א) למנצח בנגינות על-השמינית מזמור לדוד: (ב) יהוה אל-באפך תוכיחני, ואל-בחמתך תיסרני: (ג) חנני יהוה כי אמלל אני, רפאני יהוה כי נבהלו עצמי: (ד) ונפשי נבהלה מאד, ואתה יהוה עד-מתי: (ה) שובה יהוה חלצה נפשי, הושיעני למען חסדך: (ו) כי אין במוות זכרה, בשאול מי יודה-לך: (ז) יגעתי באנחת, אשחה בכל-לילה מטתי, בדמעותי ערשי אמסה: (ח) עששה מכעס עיני, עתקה בכל-צוררי: (ט) סורו ממני כל-פעלי און, ביה-שמע יהוה קול בכי: (י) שמע יהוה תחנתי, יהוה תפילתי יקח: (יא) ובשו ויבהלו מאד כל-איבי, ישבו ובשו רגע:

אם הקב"ה מייסר שונאיך אל תשמח:

ז (א) שגיון לדוד אשר-שר ליהוה על-דברי-כוש בן-ימיני: (ב) יהוה אלחי בד חסיתי, הושיעני מכל-רדפי והצילני: (ג) בן-יטרף בארניה נפשי, פרק ואין מציל: (ד) יהוה אלחי, אם-עשיתי זאת, אם-ישעל בכפי: (ה) אם-גמלתי שולמי רע, ואחלצה צוררי ריקם: (ו) ירדה אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי, וכבודי לעפר ישפן סלה: (ז) קומה יהוה באפך, הנשא בעברות צוררי, ועזרה אלי, משפט צוית: (ח) ועדת לאמים

הושר כתיב.

תִּסְבְּכֶבֶד, וְעָלֶיָּהּ לְמָרוֹם שׁוֹבָה: (ט) יְהוָה יִדִּין עַמִּים, שְׁפָטֵנִי
יְהוָה בְּצַדִּיק וּבְתָמִי עָלַי: (י) יִגְמַרְנָא רַע רְשָׁעִים, וּתְכוֹנֵן
צַדִּיק, וּבַחֲן לְבוֹת וּבְלִיּוֹת אֱלֹהִים צַדִּיק: (יא) מִגְנִי עַל־אֱלֹהִים,
מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל: (יב) אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק, וְאֵל זַעַם בְּכָל־יוֹם:
(יג) אִם־לֹא יָשׁוּב, חָרְבוּ יְלָמוּשׁ, קִשְׁתּוֹ דָּרָד וַיְכוֹנֶנֶה: (יד) וְלוֹ
הַכִּין כָּל־יָמָוֶת, חָצִיו לְדִלְקִים יַפְעַל: (טו) הִנֵּה יַחְבֵּל־אֹוֹן, וְהָרָה
עָמָל וְיֵלֵד שָׁקֶר: (טז) בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֶהוּ, וַיַּפֵּל בְּשַׁחַת יַפְעַל:
(יז) יָשׁוּב עָמָלוֹ בְּרֹאשׁוֹ, וְעַל קַדְקָדוֹ חָמְסוֹ יִרֹד: (יח) אוֹדָה יְהוָה
בְּצַדִּיקוֹ, וְאִזְמֶרְהָ שֵׁם־יְהוָה עָלִיוֹן:

שבח להקב"ה על החסדים שעושה עם אדם השפל:

ח (א) לְמִנְצָח עַל־הַגָּתִית מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) יְהוָה אֲדַגִּינוּ, מַה־
אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל־הָאָרֶץ, אֲשֶׁר־תִּנֵּה הוֹדֶךְ עַל־הַשָּׁמַיִם:
(ג) מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּנָּקִים יִסְדֶּתָּ עֵז, לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ, לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב
וּמִתְנַקִּים: (ד) כִּי־אֶרְאֶה שְׁמִיךְ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֶיךָ, יָרַח וְכוֹכָבִים
אֲשֶׁר בּוֹנֵנֶתָ: (ה) מַה־אֲנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ, וּבּוֹ־אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ:
(ו) וַתַּחֲסֶרְהוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים, וְכָבוֹד וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ:
(ז) תִּמְשִׁילֶהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, כֹּל שֶׁתָּה תַּחַת־רַגְלָיו: (ח) צַנְהָ
וְאַלְפִים כָּלָם, וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדֵי: (ט) צַפּוֹר שָׁמַיִם וּדְגֵי הַיָּם,
עֶבֶר אֲרָחוֹת יַמִּים: (י) יְהוָה אֲדַגִּינוּ, מַה־אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל־
הָאָרֶץ:

הודאה להקב"ה ששופט לצדיק כצדקתו ולרשע כרשעתו:

ט (א) לְמִנְצָח עַל־יָמוֹת לִבִּי מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) אוֹדָה יְהוָה
בְּכָל־לִבִּי, אֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ: (ג) אֲשַׁמְחָה וְאֶעֱלֶצָה
בְּךָ, אִזְמֶרְהָ שְׁמֹךְ עָלִיוֹן: (ד) בְּשׁוֹבֵי־אוֹיְבֵי אַחֲוֶיךָ, וּבְשָׁלוֹ
וַיֵּאבְדוּ מִפְּנֶיךָ: (ה) כִּי־עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי, יִשְׁבֶּתָּ לְכִסֵּא
שׁוֹפֵט צַדִּיק: (ו) גָּעַרְתָּ גוֹיִם, אִבַּדְתָּ רָשָׁע, שָׁמָּם מַחִיתָ לְעוֹלָם

° חָל כָּאִים: (יא) אָמַר בְּלָבוֹ שָׁכַח אֵל, הַסִּתִּיר פָּנָיו בְּלִירְאָה
לְנִצָּח: (יב) קוֹמָה יְהוָה, אֵל נִשְׂא יָדָה, אֱלֹהֵי־שֹׁכֵחַ עֲנוּיִם:
(יג) עַל־מָה נֶאֱזַן רָשָׁע, אֱלֹהִים, אָמַר בְּלָבוֹ לֹא תִדְרֹשׁ:
(יד) רְאִיתָה כִּי־אֲתָה עָמָל וְכַעַם תַּבִּיט, לְתֵת בִּידָה, עָלֶיךָ יַעֲזֹב
חֲלֻכָּה, יָתוֹם אֲתָה הֵייתָ עֲזוֹר: (טו) שָׁבֵר זְרוֹעַ רָשָׁע, וְרַע
תִּדְרֹשׁ־רָשָׁעוֹ בְּלִית־מִצָּא: (טז) יְהוָה מִלֵּךְ עוֹלָם וָעֶד, אֲבָדוּ גוֹיִם
מֵאֲרָצוֹ: (יז) תֵּאֲוֹת עֲנוּיִם שָׁמַעְתָּ יְהוָה, תִּכְוִין לְבָם תִּקְשִׁיב אֲזִנְךָ:
(יח) לְשַׁפֵּט יָתוֹם וְדָה, בְּלִי־וֹסִיף עוֹד לְעָרִץ אֲנוֹשׁ מוֹ־הָאָרֶץ:

כל הצרות שבאות על הצדיק הכל לטובתו ולהיפך הרשע:

יא (א) לְמִנְצָח לְדָוִד, בִּיהוָה חֲסִיתִי, אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי ° נוֹדִי
הָרַכְם צַפּוֹר: (ב) כִּי הִנֵּה הָרְשָׁעִים יִדְרֹכּוּן קִשְׁתָּ, בּוֹנֵנוּ
חֲצֵם עַל־יָתֶר, לִירוֹת בְּמוֹ־אֶפֶל לְיִשְׂרָאֵל: (ג) כִּי הַשְׁתוֹת
יַחֲרֹסוּ, צַדִּיק מַה־יַּפְעַל: (ד) יְהוָה בְּהִיכַל קִדְשׁוֹ יְהוָה בְּשָׁמַיִם
כִּסְאוֹ, עֵינָיו יַחֲזוּ, עַבְעָפִיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי אָדָם: (ה) יְהוָה צַדִּיק
יִבְחֵן, וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס שִׁנְאָה נַפְשׁוֹ: (ו) יִמָּטֵר עַל־רְשָׁעִים
פָּחִים אֵשׁ וּגְפָרִית, וְרוּחַ זֵלַעְפוֹת מִנֵּת כּוֹסֵם: (ז) כִּי־צַדִּיק יְהוָה,
צַדִּיקוֹת אֲהַב, יִשָּׂר יַחֲזוּ פְּנֵימוֹ:

בו מגנה הרשעים מלשיני שקר ומספרי לשה"ר:

יב (א) לְמִנְצָח עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) הוֹשִׁיעָה יְהוָה
כִּי־גָמַר חֲסִיד, כִּי־פָסוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: (ג) שְׁוֹא
יִדְבְּרוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ שִׁפְתַּי חֲלָקוֹת, בָּלָב וְלָב יִדְבְּרוּ:
(ד) יִכְרַת יְהוָה כָּל־שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת, לְשׁוֹן מִדְבַּרְתַּי גְּדִלוֹת:
(ה) אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר שְׁפָטֵינוּ אֲתַנּוּ, מִי אֲדוֹן לָנוּ:
(ו) מִשְׁדַּע עֲנִיִּים מֵאֲנָקַת אֲבִיוֹנִים, עָתָה אָקוּם יֹאמַר יְהוָה,
אֲשִׁית בְּנִשְׁע וּפִיחַ לוֹ: (ז) אֲמַרְוֹת יְהוָה אֲמַרְוֹת טְהוֹרוֹת, כִּסֵּף

סידור נֵית תְּפִלָּה עם תהלים

כולל כל התפלות לימות החול, לשבתות
וימים טובים בלי דילוג, וכן כל
הסליחות והקריאות כסדרן
לפי מנהגי הספרדים
ועדות המזרח
בארץ־ישראל ובחוצ־לארץ

על פי נוסח רבנו האר"י ז"ל והרש"ש ז"ל,
ופסקי־הלכות קצרים של גדול האחרונים,
ה"ה הגאון האדיר המקובל האלהי
כמוהר"ר יוסף חיים זצוק"ל מבבל,
בעל ספר "בן איש חי" ושאר ספרים

כל אלו סודרו מחדש באותיות בהירות
מאירות עיניים

פניה"ק
ירושלם
תוכב"א

כשיעור משנתו אע"פ שעוד לא נטל ידיו יאמר:

**מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם, שֶׁהַחֲזָרָתְךָ
בִּי נִשְׁמָתִי בְּחִמְלָה. רַבָּה אֲמוֹנָתְךָ:**

יטול כלי המים בידו הימנית וימסרנו לידו השמאלית, ואח"כ ישפוך מים מהכלי שבידו השמאלית על ידו הימנית, ואח"כ יאחז הכלי בידו הימנית וישפוך על ידו השמאלית, הרי פעם אחת. וחוזר כסדר הזה פעם שנית ופעם שלישית באופן שירחץ על כל יד ויד שלש פעמים. ולא ירחץ לכל יד בפני עצמה ג"פ בזה אחר זה, כי לא תעקר רוח רעה אלא דוקא ברחיצה של סרוגין. ואחר הנטילה יעשה שפשוף לשפשוף הידים זו בזו, ובעת השפשוף יזהר שיהיו האצבעות זקופים לצד מעלה, ולא יהיו כפופים. ואחר השפשוף לא יניח אצבעותיו כפופים למטה, אלא תיכף ומיד יזקוף ידיו ואצבעותיו למעלה, ויגביהם עד הראש, ולפחות עד כנגד הפנים, ויברך על נטילת ידים תיכף ומיד כאשר ירים ויזקוף ידיו:

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַאֱלֹהֵינוּ, יְיָ הַאֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:**

כל פעם שעושה צרכיו יטול ידיו וינגבם ויברך:

(ברכה זו יש בה מ"ה תיבות כמנין "אדם")

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַאֱלֹהֵינוּ, יְיָ הַאֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם בְּחִכְמָה, וּבָרָא בּוֹ
נְקָבִים נְקָבִים, חָלוּלִים חָלוּלִים, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ
כִּפֹּא כְבוֹדְךָ שֶׁאֵם יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אוֹ אֵם יִפְתַּח
אֶחָד מֵהֶם, אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם אֶפְלוּ שָׁעָה אַחַת.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַאֱלֹהֵינוּ, יְיָ הַאֱלֹהֵינוּ, רֹפֵא כָּל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא
לַעֲשׂוֹת:**

יסמוך ברכה זו של אלהי נשמה לברכת אשר יצר, כי ברכה זו צריכה להיות

מפתחות

1	מודה אני	166	תפלה אחר התענית	337	סדר הלל
2	ברכות השחר	170	ספירת העומר	342	הוצאת ס"ת לראש חודש
5	תקון חצות	175	קריאת שמע שעל המטה	344	קריאת התורה לראש חודש
12	פתיחת אליהו	179	הדלקת הנרות	345	מוסף לראש חודש חול ושבת
14	תפלה אחר תקון חצות	180	שיר השירים	356	מזמור לפסח
15	מודעה וגלוי דעת	186	קבלת שבת	357	מזמור לשבועות
16	אדון עולם	192	במה מדליקין	358	מזמור לסוכות
17	עטיפת הטלית	194	ערבית לשבת	359	מזמור לשמיני עצרת
18	הנחת תפלין	211	יגדל	360	תפלת שלש רגלים
20	ותתפלל חנה	212	שלום עליכם	369	דיני וסדר הדלקת נר חנוכה
21	שחרית לחול	218	קידוש ליל שבת	372	קריאת התורה לחנוכה
32	קדיש על ישראל	220	נטילת ידים לסעודה	376	דיני קריאת המגלה
37	למנצח בצורת המגורה	220	מאמר הווה לליל שבת	377	ברכות המגלה
63	תפלת י"ח	222	דיני וסדר ברכת המזון	378	קריאת התורה לפורים
75	סדר נשיאת כפים	231	ברכות הנהגין	379	ברכת האילנות
78	אבינו מלכנו	233	ברכת מעין שלש	384	סדר ברכות
80	סדר נפילת אפים	234	ברכת המזון לנשים	386	ברכת החמה
90	הוצאת ספר תורה	235	שחרית של שבת	386	ברכת הלכנה
91	ברכות לעולה לתורה	276	פתיחת ההיכל	391	הטבת חלום
91	ברכת הגומל	277	הכרות ראש חודש	392	הפרשות תרומות ומעשרות
96	קדיש תתקבל	278	דיני קריאת התורה	393	דיני אבלות
99	שיר של יום	279	ברכות ההפטרה	393	צדוק הדין
103	מזמור לשחרית של מוצאי כפור	283	מוסף של שבת	394	ברכת המזון לאבלים
104	מזמור לצום גדליה ועשרה בטבת	297	מאמר הווה ליום שבת	394	השכבות
104	מזמור לחנוכה	300	סדר קידוש היום	396	לעשרה בטבת
105	מזמור לפורים וצום אסתר	302	מנחה של שבת	405	קריאת התורה לתענית צבור
106	מזמור לשבעה עשר בתמוז	322	סדר סעודה שלישית	406	לתענית אסתר
106	מזמור לבית האבל	323	מאמר הווה לסעודה שלישית	417	לשבעה עשר בתמוז
113	לדוד ה' אורי	324	ערבית למוצאי שבת	428	לצום גדליה
114	י"ג עקרים	328	אליהו הנביא	436	בקשה לעצירת גשמים
114	עשר זכירות	329	דיני וסדר הברלה		קריאת התורה לשבת במנחה
115	מנחה לחול	331	ויתן לך	437	ולשני וחמישי
137	קבלת תענית	333	פזמונים למוצאי שבת	473	יהי רצון לפני אמירת תהלים
148	ברכי נפשי	336	סדר סעודה רביעית	474	ספר תהלים
150	ערבית לחול	336	סדר ראש חודש	572	יהי רצון אחרי אמירת תהלים
158	אתה חוננתנו				

© כל הזכויות של הדפסה, העתקה או צילום, בין בארץ בין בחו"ל, בכל גודל שהוא,

שמורות ע"פ דת תוה"ק וע"פ החוק הבינלאומי

להוצאת "מילר" ירושלים ת.ד. 52296 טל. 02/6783806.

שנת תש"פ לפ"ק

Copyright by MILLER Publishers Jerusalem 2020 P.O.B. 52296 TEL. 02/6783806

סמוכה לחברתה, ויש סוד בדבר, וצריך להפסיק בין תיבת אלהי לתיבת נשמה:

(ברכה זו יש בה מ"ז תיבות כמנין הוי"ה אהי"ה)

אלהי, נשמה שנתת בי טהורה, אתה בראתה, אתה יצרתה, אתה נפחתה בי, ואתה משמרה בקרבי, ואתה עתיד לטלה ממני, ולהחזירה בי לעתיד לבוא, כל־זמן שהנשמה בקרבי, מודה אני לפניך יהוה יהוה אלהי ואלהי אבותי, רבון כל־המעשים אדון כל־הנשמות: ברוך אתה יהוה יהוה אלהי, המחזיר נשמות לפגרים מתים:

ברוך אתה יהוה יהוה אלהי, אלהינו מלך העולם, הנותן לנו לשכוי בינה, להבחין בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו מלך העולם, פוקח עורים:

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו מלך העולם, מתיר אסורים:

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו מלך העולם, זוקף כפופים:

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו מלך העולם, מלביש ערומים:

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו מלך העולם, הנותן לי יעף כח:

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו מלך העולם, רוקע הארץ על המים:

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו מלך העולם, המכין מצעדי גבר:

בתשעה באב וביום הכפורים לא יאמר ברכה זו, כיון דכל העולם יחפים. אבל האבל צריך לאמרה אפילו שהולך יחף:

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו מלך העולם, שעשה לי כל־צרכי:

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו מלך העולם, אוזר ישראל בגבורה:

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו מלך העולם, עוטר ישראל בתפארה:

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו מלך העולם, שלא עשני גוי: (האשה אומרת

גוי'ה):

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו מלך העולם, שלא עשני עבד: (האשה אומרת

שפחה):

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו מלך

הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עָשִׂי אִשָּׁה: (האשה מברכת בלי שם ומלכות

ואומרת בְּרוּךְ שֶׁעָשִׂי בְּרָצוֹנוֹ):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמַּעֲבִיר חֲבִלֵי שָׁנָה מֵעֵינֵי וּתְנוּמָה מֵעַפְעָפִי:
וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי, שֶׁתְּרַגְּלֵנִי בַּתּוֹרָתְךָ, וְתַדְבִּיקֵנִי
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְאַל תְּבִיאֵנִי לַיָּדִי חֲטָא, וְלֹא לַיָּדִי עוֹן,
וְלֹא לַיָּדִי גְסִיוֹן, וְלֹא לַיָּדִי בְּזִיוֹן, וְתַרְחִיקֵנִי מִיֵּצֵר
הָרָע, וְתַדְבִּיקֵנִי בְּיֵצֵר הַטּוֹב, וְכוּף אֶת־יֵצֵרִי
לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וּתְנֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל־רֹאִי, וּגְמִלֵנִי
חֲסָדִים טוֹבִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה, גּוֹמֵל
חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

צ"ל י"א דברים לא פחות ולא יותר (שלמי צבור דף נ"ה):

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי, שֶׁתְּצִילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם וַיּוֹם, מֵעַזִּי
פְּנִים, וּמַעֲזוֹת פְּנִים, מֵאָדָם רָע, מֵיֵצֵר רָע, מִחֶבֶר
רָע, מִשָּׂכָן רָע, מִפְּגַע רָע, מֵעֵין הָרָע, וּמִלְשׁוֹן
הָרָע, מִדִּין קָשָׁה, וּמִבַּעַל דִּין קָשָׁה, בֵּין שֶׁהוּא
בֶּן־בְּרִית, וּבֵין שְׂאִינוֹ בֶּן־בְּרִית:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי תּוֹרָה:

אע"פ דצ"ל והערב בו"ו, עכ"ז ב' ברכות הן ועונין אמן אחר ברכה ראשונה,
קודם והערב:

וְהָעֶרֶב נָא יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־
דְּבָרֵי תּוֹרָתְךָ בְּפִינוּ, וּבְפִיפִיּוֹת
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ,
וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ, כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלֹמְדֵי
תּוֹרָתְךָ לְשִׁמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה, יְהוָה
הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְיִדְּבַר יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְאֹמֹר: דְּבַר אֱלֹהֵי
אֶהְרֹן וְאֶל־בָּנָיו לְאֹמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: יִבְרַכְךָ יְהוָה יְהוָה
וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ:
יֵשָׁא יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם:
וְשִׂמּוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

סדר תקון חצות

(א) בתחילת תקון רחל ילך אצל הפתח סמוך למזוזה, וטוב שיהיה הפתח של
החדר שהוא אומר בו פתוח, אם אין שם קרירות. וקודם שיאמר תקון רחל
יפרוש מטפחת או בגד אחר קל על הקרקע כדי שיעור מושבו, דאין לישב על
הקרקע ממש, ויסיר מנעליו וישב שם יחף, ויכסה ראשו, ויקח אפר מקלה
וישים במקום הנחת תפילין של ראש, ויכוף ראשו ויחבק פניו בקרקע ממש,

ויכין בזה להצטער על שריפת התורה שנעשית אפר: (ב) אלו ימים שאין אומרים בהם תקון חצות כלל לא תקון רחל ולא תקון לאה: ליל שבת, ראש השנה, יום הכפורים, פסח, שבועות, סוכות, שמיני עצרת וחול המועד של פסח. ואלו ימים שאומרים בהם תקון לאה בלבד: לילי ראשי חודשים, ובימים שאין נופלים על פניהם, חוה"מ של סוכות, עשרת ימי תשובה, ימי העומר, שנת השמיטה בא"י, בבית האבל ובבית החתן: (ג) כיון שעלה עמוד השחר לא יאמרו תקון חצות בין תקון רחל בין תקון לאה:

תקון רחל

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהדונהי) בדחילו ורחימו (יאהדונהי) ורחימו ודחילו (איאהדונהי) ליתרא שם י"ה ביה ביהודא שלים (יהודה) בשם פליישראל, הריני מוכן לומר תקון רחל ותקון לאה כמו שסדרו לנו רבותינו זכרונם לברכה לתקן את שרשם במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו. יהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה:

אָנָּה יְהוָהּ יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו ואלהינו תתעלם מלפנינו מתחנתנו, שאין אנחנו עוֹשִׂינֵם וקִשְׂיֵי עֶרְף לומר לפניך יְהוָהּ יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אָבֵל חֲטָאנוּ, עוֹיְנוּ, פִּשְׁעֵנוּ, אֲנַחְנוּ וְאַבּוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ:

אֲשַׁמְנוּ, בִּגְדָנוּ, גָּזְלָנוּ, דִּבְרָנוּ דְּבִי וְלִשׁוֹן הָרָע, הַעוֹיְנוּ, וְהִרְשָׁעֵנוּ, וְדָנוּ, חֲמַסְנוּ, טָפְלָנוּ שָׁקֵר וּמְרֻמָּה, יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת, פּוֹבְנוּ, פָּעַסְנוּ, לָצָנוּ, מְרֻדָּנוּ, מְרִינוּ דְּבָרֶיךָ, נֹאצָנוּ, נֹאפְנוּ, סָרְרָנוּ, עוֹיְנוּ, פִּשְׁעֵנוּ, פְּגַמְנוּ, צָרְרָנוּ, צַעֲרָנוּ, קִשְׁיָנוּ עֶרְף, רִשְׁעֵנוּ, שַׁחֲתָנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֲנִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ, וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל־הָבָא עָלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנַּחְנוּ הִרְשָׁעֵנוּ:

מִחֵנְאֵמֶר לִפְנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמִחֵנְסַפֵּר לִפְנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא פָלִיחַנְסָתָרוֹת וְהַנְּגָלוֹת אֶתָּה יוֹדֵעַ, אֶתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כְלִיחִי: אֶתָּה חוֹפֵשׁ כָּל־חַדְרֵי בֵּטָן, רֹאֵה כְלִיּוֹת וְלֵב: אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִפָּנֶיךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ: יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְהוָהּ יאהדונהי אלהינו ואלהי

אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחֹל לָנוּ אֶת־כָּל־חַטֹּאתֵינוּ, וְתִכְפֹּר לָנוּ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל־פְּשָׁעֵינוּ:

יכין לבכות במזמור זה על חורבן בית המקדש:

עַל־נִהְרֹת | כָּבֵל שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם־כְּבִינוּ בְּזָכְרָנוּ אֶת־צִיּוֹן: עַל־עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ בְּנֹדֹתֵינוּ: כִּי שָׁם | שְׁאַלְנוּ שׁוֹכְנֵינוּ דְּבָרֵי־שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִיחָה שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: אִיךָ נָשִׁיר אֶת־שִׁיר־יְהוָהּ יאהדונהי עַל אֲדָמַת נָכַר: אִם־אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַּיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבֹּק לִשְׁוֹנִי | לְחִכִּי אִם־לֹא אֲזַכְּרֶנּוּ אִם־לֹא אֵעֲלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַּיִם עַל רֹאשׁ שְׁמִיחָתִי: זָכֹר יְהוָהּ יאהדונהי | לְבִנֵּי אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַּיִם הַאֲמָרִים עָרוֹ | עָרוֹ עַד הַיּוֹסֵד בָּהּ: בְּתִכְּבֹּל הַשְׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלָם־לָךְ אֶת־גְּמוּלָךְ שְׁגָמַלְתָּ לָנוּ: אֲשֶׁרִי | שִׁיאֲחֹז וְנִפְץ אֶת־עֲלָלֶיךָ אֶל־הַפֹּלַע:

יכין לבכות בזה על הריגת הצדיקים:

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים בְּאוֹ גִּוִּים | בְּנִחֲלָתָךְ טָמְאוּ אֶת־הֵיכַל קִדְשֶׁךָ שְׁמוֹ אֶת־יְרוּשָׁלַּיִם לַעֲיִים: נָתַנוּ אֶת־נִבְלָת עַבְדֶּיךָ מֵאֵכָל לַעֲוָה הַשָּׁמַיִם בִּשְׁר חֲסִידֶיךָ לְחִיתוֹ־אֲרִין: שָׁפְכוּ דָמָם | כַּמּוֹם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַּיִם וְאֵין קוֹבֵר: הֵינּוּ חֲרָפָה לִשְׁכְּנֵינוּ לַעֲגֹ וְקָלָם לְסְבִיבוֹתֵינוּ: עַד־מָה יְהוָהּ יאהדונהי תִּאֲנַף לְנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ־אֵשׁ קִנְאָתָךְ: שָׁפַךְ חֲמָתָךְ | אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בִּשְׁמָךְ לֹא קָרְאוּ: כִּי אָכַל אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־נֹחַד הַשָּׁמַיִם: אֶל־תִּזְכְּרֵנוּ עֲוֹנֵת רֹאשֵׁנִים מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מֵאֵד: עֲזָרְנוּ | אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמָךְ וְהַצִּילָנוּ וְכִפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמָךְ: לָמָּה | יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִיזָה אֱלֹהֵיהֶם יוֹדֵעַ בְּגוֹיִם לַעֲנִינוּ נִקְמַת דָּם־עַבְדֶּיךָ הַשְׁפּוּד: תִּבּוֹא לִפְנֶיךָ אֲנִקַּת אֶסִּיר כְּגִדֵּל זְרוּעָה הוֹתֵר בְּנֵי תְמוֹתָהּ: וְהִשָּׁב לִשְׁכְּנֵינוּ שְׁבַע־עֵתִים אֶל־חִיקָם חֲרָפָתָם אֲשֶׁר חֲרַפְדָּ אֲדָנִי: וְאַנַּחְנוּ עֲמָדָה | וְצֹאן מִרְעִיתָךְ נֹדֶה לָךְ לַעֲוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תִּהְלֶתָךְ: זָכֹר יְהוָהּ יאהדונהי מַחֲזִיחָה לָנוּ הַבִּיטָה וְרֹאֵה אֶת־חֲרָפָתָנוּ: נִחֲלָתָנוּ נִהְפַּכָה לְזָרִים בְּתֵינוּ לְנִכְרִים: יְתוּמִים הֵינּוּ וְאֵין אָב אֲמִתִּינוּ כְּאֶלְמָנוֹת: מִימֵינוּ בְּכֶסֶף שִׁתִּינוּ עֲצִינוּ בְּמַחִיר יָבֹאוּ: עַל צוֹאֲרָנוּ נִרְדְּפָנוּ וְנִעֲנֵנוּ וְלֹא הוֹנַח־לָנוּ: מִצָּרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר לִשְׁבַע לָחֵם: אֲבִתֵּינוּ חֲטָאוּ וְאֵינָם עֲוֹנֵתֵיהֶם סָבְלוּ: עַבְדִּים מְשֻׁלוּ כְּנו פֶּרֶק

נכמרו מפני זלעפות רעב: נשים בציון ענו, בתלת פְּעָרֵי יְהוּדָה:
שָׂרִים בָּנָם נָתְלוּ פָנֵי זָמָנִים לֹא נִהְדְּרוּ: בַּחֲוָרִים טָחוּן נִשְׂאוּ וּנְעָרִים
בְּעֵץ כִּשְׁלוֹ: זָמָנִים מִשְׁעַר שְׁכֵתוֹ בַּחֲוָרִים מִנְּגִינָתָם: שִׁבְתָּ מִשּׁוֹשׁ לִבְנוֹ
נִהְפָּד לֹא כָל מִחוּלָּנוּ: נִפְלָה עֲטֹרַת רֹאשׁוֹ אוֹיֵבָא לָנוּ כִּי חָטְאוּנוּ: עֲלִיזָה
הָיָה דָוָה לִבְנוֹ עַל־אַלֶּה חֲשָׁבוּ עֵינֵינוּ: עַל הִרְצִיּוֹן שְׁשָׁמָם שׁוֹעֲלִים
הִלְכוּ־בוֹ: אֵתָּה יְהוָה יְהוָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב בְּסֶאֱדָ לְדוֹר וָדוֹר: לָמָּה
לִנְצַח תִּשְׁכַּחַנו תַּעֲזֹבְנוּ לְאֶרֶץ יָמִים: הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ | אֱלֹהֵי
וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֹדֶם: כִּי אִם־מָאָס מֵאִסְתָּנוּ קִצְפָּת עֲלֵינוּ עַד־
מָאֵד: הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה יְהוָה | אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֹדֶם:
הִבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאָה מִזֶּבֶל קֹדֶשׁ וְתִפְאַרְתָּהּ אֵינָה קִנְאֶתָהּ וּגְבוּרַתֶּיהָ
הַמִּזֶּן מַעֲיָד וְרַחֲמֶיהָ אֵלֵי הַתֹּאפָקוֹ: כִּי־אֵתָּה אֲבִינוּ כִּי אֲבָרְהָם
לֹא יָדְעָנוּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִכְיָרְנוּ אֵתָּה יְהוָה יְהוָה אֲבִינוּ גְּאֻלָּנוּ מֵעוֹלָם
שְׁמֹךְ: לָמָּה תַתְּעֵנוּ יְהוָה יְהוָה מִדְּרָכֶיךָ תִּקְשִׁיחַ לִבְנוֹ מִיִּרְאֶתָהּ שׁוֹב
לִמְעַן עֲבָדֶיךָ שְׂכֵטִי נִחַלְתָּהּ: לִמְצַעַר יִרְשׁוּ עַם־קֹדֶשְׁךָ צָרִינוּ בּוֹסְסוּ
מִקֹּדֶשְׁךָ: וְעַתָּה יְהוָה יְהוָה אֲבִינוּ אֵתָּה אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאֵתָּה יִצְרָנוּ
וּמַעֲשֶׂה יָדְךָ בָּלָנוּ: אֶל־תִּקְצַף יְהוָה יְהוָה עַד־מָאֵד וְאֶל־לַעַד תִּזְכֹּר
עוֹן הַזֶּה הַבְּטִינָא עִמָּךְ כָּלֵנוּ: עָרִי קֹדֶשְׁךָ הָיוּ מִדְּבַר צִיּוֹן מִדְּבַר הִתְהַ
יְרוּשָׁלַיִם שְׁמֹמָה: בֵּית קֹדֶשְׁנוּ וְתִפְאַרְתָּנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּ אֲבֹתֵינוּ הָיָה
לְשִׁרְפַת אֵשׁ וְכִל־מִחְמַדֵּינוּ הָיָה לְחָרָבָה: הַעֲלֵאֲלֶה תִתְאַפֵּק יְהוָה
יְהוָה תִּחְשָׁה וְתַעֲנֵנוּ עַד־מָאֵד:
עַל־חֻמּוֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם הִפְקַדְתִּי שְׁמֵרִים כְּלִי־חַיִּים וְכִל־הִלְיָה
תָּמִיד לֹא יִחָשׂוּ הַמְּזִפִּירִים אֶת־יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לָכֶם: וְאֶל־תִּתְּנוּ דָּמִי לוֹ עַד־יָבוֹנֵן וְעַד־יִשִּׁים אֶת־יְרוּשָׁלַיִם
תַּחֲלָה בְּאַרְצָ: נִשְׁבַּע יְהוָה יְהוָה בִּימֵינוּ וּבִזְרוּעַ עֶזוֹ אִם־
אֶתֶּן אֶת־דִּגְלָךְ עוֹד מֵאֶכָּל לְאִיִּבֶיךָ וְאִם־יִשְׁתּוּ בְּנֵי־נֶכֶד
תִּירוּשָׁךְ אֲשֶׁר יִנְעֹת בּוֹ: כִּי מֵאִסְפוּ יֹאכְלֶהוּ וְהִלְלוּ אֶת־
יְהוָה יְהוָה וּמִקְבָּצֵינוּ יִשְׁתְּהוּ בַּחֲצֹרֹת קֹדֶשׁ:
אֵתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי־עַתָּה לִחְנֹנָה כִּי־בָא מוֹעֵד: כִּי־רָצוּ
עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבֹנֶיהָ וְאֶת־עֲפָרָה יִחְנְנוּ: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם
יְהוָה יְהוָה נִדְּחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָם:

תקון לאה

לִמְנַצַּח מִשְׁכִּיל לִבְנֵי־קֶרַח: כְּאִיל תַּעֲרֹג עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם בֶּן נִפְשִׁי
תַּעֲרֹג אֱלֹהֵי אֱלֹהִים: צִמְאָה נִפְשִׁי | לֹא־לֵהִים לֹא־לֵהִי מִתִּי
אֲבוֹא וְאֶרְאָה פָנֵי אֱלֹהִים: הִתְהַלֵּל דְּמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאֶמֶר
אֵלֵי כָל־הַיּוֹם אֵינָה אֱלֹהִי: אֵלֶּה אֶפְרָה | וְאֶשְׁכַּח עָלַי | נִפְשִׁי כִּי
אֶעֱבֹר | בִּסְפָד אֲדָדָם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמִּזֶּן חוֹגֵג:
מִה־תִּשְׁתַּחֲוִי | נִפְשִׁי וְתִתְּחַמֵּי עָלַי הוֹחִלִי לֹא־לֵהִים כִּי־עוֹד אֲוֹדְנוּ
יִשׁוּעוֹת פָּנֵינוּ: אֱלֹהֵי עָלֵי נִפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל־כֵּן אֶזְכְּרָה מֵאַרְצָ יִרְדֵּן
וְחֶרְמוֹנִים מִהַר מִצְרַיִם: תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צִנּוּרֶיךָ כָּל־
מִשְׁכָּרֶיךָ וְנִלְיָה עָלַי עֲבָרֵנוּ: יוֹמָם | יָצִיחַ יְהוָה יְהוָה | חֲסִדּוֹ וּבִלְיָה
שִׁירָה עִמִּי תִפְלָה לֹא־לֵהִי: אוֹמְרָה | לֹא־לֵהִי סִלְעִי לָמָּה שְׂכַחְתָּנִי
לְמַה־קֶּדֶר אֵלֶּה בְּלַחֲזִין אוֹיֵב: בְּרָצַח | בְּעֲצָמוֹתֵי חֶרֶפוֹנִי צוּרֵי בְּאֶמְרָם
אֵלֵי כָל־הַיּוֹם אֵינָה אֱלֹהִי: מִה־תִּשְׁתַּחֲוִי | נִפְשִׁי וּמִה־תִּתְּחַמֵּי עָלַי
הוֹחִלִי לֹא־לֵהִים כִּי־עוֹד אֲוֹדְנוּ יִשׁוּעַת פָּנֵי וְאֱלֹהֵי:
שְׂכַטְנֵי אֱלֹהִים | וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא־חֲסִיד מֵאִישֵׁי־מֶרְמָה
וְעוֹלָה תִּפְלֹטְנִי: כִּי־אֵתָּה | אֱלֹהֵי מַעֲוִי לָמָּה וְנִחַתְנִי
לְמַה־קֶּדֶר אֵתָּה־לֶּךְ בְּלַחֲזִין אוֹיֵב: שְׁלַח־אוֹרְךָ וְאֶמְתָּה הַמָּה
יִנְחוּנִי וְיִבְיֹאוּנִי אֶל־הֶרֶץ־קֹדֶשְׁךָ וְאֶל־מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ: וְאֲבוֹאָה | אֶל־
מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים אֶל־אֵל שְׂמַחַת גִּילִי וְאוֹדְךָ בִּכְבוֹד אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי: מִה־תִּשְׁתַּחֲוִי | נִפְשִׁי וּמִה־תִּתְּחַמֵּי עָלַי הוֹחִלִי לֹא־לֵהִים
כִּי־עוֹד אֲוֹדְנוּ יִשׁוּעַת פָּנֵי וְאֱלֹהֵי:
בִּימֵים שֶׁאֵין אוֹמְרִים תַּחֲנוּן אֵין אוֹמְרִים לִמְנַצַּח יַעֲקֹב:
לִמְנַצַּח מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעֲקֹב יְהוָה יְהוָה בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁגָּבְךָ שֵׁם |
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח־עֲזָרְךָ מִקְדָּשׁ, וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדְךָ: יִזְכֹּר כָּל־
מִנְחָתֶיךָ, וְעוֹלָתְךָ יִדְשְׁנָה סֵלָה: יִתְּנֶלְךָ כִּלְבָּבָהּ, וְכִלְעֻצָּתָהּ יִמְלֹא:
נִרְנְנָה־בִּישׁוּעָתְךָ וּבְשֵׁם־אֱלֹהֵינוּ נִדְּגַל, יִמְלֹא יְהוָה יְהוָה כָּל־
מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲתָה יִדְעָתִי, כִּי הוֹשִׁיעַ | יְהוָה יְהוָה מִשִּׁיחוֹ, יַעֲנֵהוּ
מִשְׁמִי קֹדֶשׁ, בְּגִבּוֹרוֹת יִשַׁע יָמֵינוּ: אֵלֶּה בְּרָכָב וְאֵלֶּה בְּסוּסִים,
וְאֲנַחְנוּ | בְּשֵׁם־יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְפִּיר: הַמָּה פָּרְעוּ וְנִפְלְאוּ, וְאֲנַחְנוּ
קִמְנוּ וְנִתְעוֹדָד: יְהוָה יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קֶרָאנוּ:

לְדוֹד מִזְמוֹר לַיהוָה יִתְחַדְּשֵׁי יִתְחַדְּשֵׁי הָאָרֶץ וּמְלוֹאֶתָהּ, תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ: כִּי־הוּא
עַל־יָמִים יִסְדָּהּ, וְעַל־נְהִירוֹת יִכּוֹנְנֶהּ: מִי־יַעֲלֶה בְּהַר־יְהוָה
יִתְחַדְּשֵׁי, וּמִי־יָקוּם בְּמָקוֹם קֹדְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וּבִרְלֻבָּב אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא
לִשְׂוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יֵשֶׁא בִּרְכָה מֵאֵת יְהוָה יִתְחַדְּשֵׁי יִתְחַדְּשֵׁי,
וַיִּצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: זֶה דֹּוֹר דִּרְשָׁיו מִבְּקָשֵׁי פָנָיִךְ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ
שְׁעָרִים | רֹאשֵׁיכֶם, וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה יִתְחַדְּשֵׁי עֲזֹז וְגִבּוֹר יְהוָה יִתְחַדְּשֵׁי יִתְחַדְּשֵׁי גִבּוֹר מֶלֶךְ־מַלְחָמָה:
שְׂאוּ שְׁעָרִים | רֹאשֵׁיכֶם, וַיִּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְהוָה יִתְחַדְּשֵׁי יִתְחַדְּשֵׁי צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

לְמִנְצָח בְּנִינֵת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֶנּוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יֵאֵר פָּנָיו אֶתֵּנוּ
סֵלָה: לְדַעַת בָּאָרֶץ דְּרָכָהּ, בְּכָל־גּוֹיִם יִשְׁוַעְתָּהּ: יוֹדוּךָ עַמִּים |
אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים, כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים
מִיִּשְׂרָאֵל, וְלְאֻמִּים | בָּאָרֶץ תִּנָּחַם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים
כָּלֵם: אָרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ, וַיְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: וַיְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים,
וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפִסְיָאָרִין:

הַלְלוּיָהּ | אוֹדָה יְהוָה יִתְחַדְּשֵׁי בְּכָל־לֵבָב, בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעַדָּה: גְּדֻלָּה
מַעֲשֵׂי יְהוָה יִתְחַדְּשֵׁי יִתְחַדְּשֵׁי, דְּרוֹשִׁים לְכָל־חַפְצֵיהֶם: הוֹדוּיָהּ דֹּוֹר
פָּעֵלוֹ, וַיִּצְדָּקְתוּ עֲמֻדַת לֵעַד: זָכַר עֲשֵׂה לְנִפְלְאוֹתָיו, חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה
יִתְחַדְּשֵׁי: טָרַף נֶתַן לִירֵאָיו, וַיִּזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כַּחַּ מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ,
לְתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אִמָּת וּמִשְׁפָּט, נֶאֱמָנִים כָּל־פְּקוּדָיו:
סְמוּכִים לֵעַד לְעוֹלָם, עֲשׂוּיִם בְּאִמָּת וַיִּשְׂר: פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ, צוּה־
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, קְדוֹשׁ וְנִרְאָ שְׁמוֹ: רֹאשִׁית חֲכָמָה | וַרְאֵת יְהוָה יִתְחַדְּשֵׁי יִתְחַדְּשֵׁי,
שְׂכָל טוֹב לְכָל־עֲשִׂיהֶם, תַּחֲלֶתוּ עֲמֻדַת לֵעַד:

לְמִנְצָח מִזְמוֹר לְדוֹד: בְּבוֹא־אֱלֹיו נָתַן הַנְּבִיא פֶּאֶר־בֶּא
אֶל־בֵּית־שֹׁבַע: חֲנָנִי אֱלֹהִים פְּחַסְדָּךְ כָּרֵב רַחֲמֶיךָ
מַחֲה פִּשְׁעֵי: הָרֵב בְּכַסְנִי מַעֲוֵנִי וּמַחֲטָאֵתִי טַהֲרֵנִי: כִּי־פִשְׁעֵי
אֲנִי אָדַע וְחַטָּאֵתִי נִגְדִי תָמִיד: לֹךְ לְבִדָּךְ | חַטָּאֵתִי וְהִרַע
בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדִבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ: הֵן־בְּעוֹז
חוֹלְלָתִי וּבְחַטָּא יַחֲמַתִּנִי אֲמִי: הֵן־אִמָּת חִפְצָת בְּטַחוֹת וּבְכַתֵּם
חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי: תַּחֲטָאֵנִי בְּאֻזֹּב וְאִטְהֵר תְּכַבֵּסֵנִי וּמִשְׁלַג
אֶלְבִּין: תִּשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תַּגְלִינָה עֲצֻמוֹת דְּבִית: הַסְתֵּר

פָּנֶיךָ מַחֲטָאֵי וְכָל־עוֹנֹתֵי מַחֲה: לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים
וְרוּחַ נָכוֹן חֲדַשׁ בְּקֶרְבִּי: אֶל־תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קֹדְשְׁךָ
אֶל־תִּקַּח מִמֶּנִּי: הַשִּׁיבָה לִי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי:
אֶלְמַדָּה פִּשְׁעִים דְּרָכֶיךָ וְחַטָּאִים אֱלֹהֶיךָ יִשׁוּבוּ: הַצִּילֵנִי
מִדְּמִים | אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תִשׁוּעָתִי תִרְצֵן לְשׁוֹנִי צִדְקָתְךָ: אֲדַנִּי
שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ: כִּי | לֹא־תַחֲפִין זָכַח וְאִתְּנָה
עוֹלָה לֹא תִרְצָה: זָכַח־י אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁפָּרָה לְבִנְשָׁפָר וְנִדְכָּה
אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הִיטִיבָה בְּרַצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת
ירוּשָׁלַם: אֲזִי תַחֲפִין זָכַח־י צִדְקָ עוֹלָה וְכָלִיל אֲזִי יַעֲלוּ עַל־
מִזְבִּיחְךָ פָּרִים:

בימים שאין אומרים תקון רחל לא יאמר פסוק עד אנה וכו', ויאמר תקום וכו':
עד אנה בְּכִיָּה בְּצִיּוֹן וּמִסְפַּד בִּירוּשָׁלַם: תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן
תִּבְנֶה חוֹמוֹת ירוּשָׁלַם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמַטִּיב
הַדֶּרֶשׁ לָנוּ שׁוֹבָה עָלֵינוּ בְּחֵמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת
שְׁעִשׂוּ רַצוֹנְךָ. בְּנֶה בֵּיתְךָ כְּבִתְחִלָּה. בּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל־
מְכוֹנֵנוּ. הִרְאֵנוּ בְּכַנְיָנוּ. שִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהִשְׁבֵּ שְׂכִינָתְךָ
לְתוֹכֵנוּ. וְהִשְׁבֵּ בְּהֵנִים לְעַבּוֹדָתָם וְלוֹיִם לְדוּכָנָם לְשִׁירָם
וְלִזְמָרָם וְהִשְׁבֵּ יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם וְשֵׁם נַעֲלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה
לְפָנֶיךָ: יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יִתְחַדְּשֵׁי יִתְחַדְּשֵׁי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׁמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלָנוּ וְשֵׁם
נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים בְּסִדְרָם
וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה יִתְחַדְּשֵׁי יִתְחַדְּשֵׁי אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הִינֵנוּ
כְּחַלְמִים: אֲזִי וּמִלֵּא שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אֲזִי יֹאמְרוּ
בְּגוֹיִם הַגִּדִיל יְהוָה יִתְחַדְּשֵׁי יִתְחַדְּשֵׁי לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי: הַגִּדִיל יְהוָה יִתְחַדְּשֵׁי
יִתְחַדְּשֵׁי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הִינֵנוּ שְׂמִיחִים: שׁוֹבָה יְהוָה יִתְחַדְּשֵׁי יִתְחַדְּשֵׁי
אֶת־שְׁבִיתָנוּ בְּאִפְיָקִים בְּגִבֹּב: הַזְרַעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה וּקְצֵרוֹ:

הַלֹּדֶז וְלֹדֶז | וּבִכְהָ נִשָּׂא מִשְׁדֵּה הַזֶּרַע בְּאֵיבָא בְּרִנָּה נִשָּׂא
אֶלְמִתֵּיו:

ואח"כ ישב במקומו שרוצה ללמוד, ויאמר פתיחת אליהו ז"ל

פתיחת אליהו הנביא זכור לטוב

טוב לומר קודם כל תפלה פתיחת אליהו זכור לטוב, ומועיל לפתיחת הלב:
וַיְהִי נָעַם אֲדָמִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה דִינֵנוּ בִּנְנוּהָ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה דִינֵנוּ בִּנְנוּהָ:
פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לטוב וְאָמַר. רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּ הוּא חַד,
וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹ. אַנְתָּ הוּא עֲלָהּ עַל-כִּלְעֵלְאִין, סְתִימָא עַל-כִּלְ-
סְתִימִין לִית מַחְשְׁבָה תְּפִיסָא בְּדָ כִּלְל. אַנְתָּ הוּא דְּאַפְקַת עֶשֶׂר תְּקוּנִין
וְקָרִינָן לֹון עֶשֶׂר סְפִירָן לְאַנְהָא בְּהוֹן עֲלֵמִין סְתִימִין דְּלֹא אֲתַנְלִין
וְעֲלֵמִין דְּאַתְנָלְלִין. וּבְהוֹן אֲתַפְסִיאת מִבְּנֵי נִשָּׂא, וְאַנְתָּ הוּא דְּקֻשִּׁיר לֹון
וּמִיחַד לֹון. וּבְנִין דְּאַנְתָּ מִלְּגָאוּ כִּלְמָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חֲבֵרִיהּ מֵאַלִין
עֶשֶׂר אֲתַחֲשִׁיב לִיהָ כְּאַלֹו אֲפְרִישׁ בְּדָ. וְאַלִין עֶשֶׂר סְפִירָן אֲנֹון אֲזִלִין
כְּסִדְרָן חַד אַרְיָה וְחַד קֶצֶר וְחַד בִּינֹוני. וְאַנְתָּ הוּא דְּאַנְהִיג לֹון. וְלִית
מָאן דְּאַנְהִיג לָד לֹא לַעֲלָא וְלֹא לַתַּתָּא וְלֹא מִכִּלְסְטָרָא. לְבוּשִׁין תְּקִנָּה
לֹון דְּמַנְיָהוּ פְּרַחִין נִשְׁמָתִין לְבְנֵי נִשָּׂא. וּכְמָה גּוּפִין תְּקִנָּה לֹון
דְּאַתְקָרִיאוּ גּוּפָא לְגַבִּי לְבוּשִׁין דְּמַכְסִין עֲלִיהוֹן וְאַתְקָרִיאוּ בְּתַקְנָא
דָּא. חֶסֶד דְּרוּעָא וְיִמִּינָא. גְּבוּרָא דְּרוּעָא שְׁמָאֵלָא. תְּפִאָרַת גּוּפָא. נֶצַח
וְחֹדֶד תְּרִין שׁוּקִין. יְסוּד סִימָא דְּגּוּפָא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת פֶּה
תּוֹרָה שְׂבַע-עֶלְפָּה קָרִינָן לָהּ. חֲכָמָה מוֹחָא אִיהִי מַחְשְׁבָה מִלְּגָאוּ. בִּינָה
לְבָא וּבִה חֵלֶב מִבִּין. וְעַל אֲלִין תְּרִין כְּתִיב הַנְּסִתְרַת לִיהוֹשֻׁעַ יֵאָהֳרָה
אֱלֹהֵינוּ. כְּתֵר עֲלִיֹון אִיהוּ כְּתֵר מַלְכוּת. וְעֲלִיהָ אֲתַמַּר מַגִּיד מֵרֵאשִׁית
אַחֲרִית. וְאִיהוּ קְרַקְפָּתָא דְּתַפְלִי. מִלְּגָאוּ אִיהוּ [אוֹת] יו"ד [אוֹת] ה"א
[אוֹת] וּא"ו [אוֹת] ה"א דְּאִיהוּ אֶרֶח אֲצִילוֹת. אִיהוּ שְׁקִין דְּאִילָנָא
בְּדְרוּעִין וְעִנְפוֹי, כְּמָא דְּאַשְׁקִי לְאִילָנָא וְאַתְרֵי בְּהֵהוּא שְׁקִין:

רַבּוֹן עֲלֵמִין אַנְתָּ הוּא עֲלֵת הַעֲלֹות וְסַבְתַּת הַסְּבֹות דְּאַשְׁקִי לְאִילָנָא
בְּהֵהוּא גְּבִיעֵו. וְהֵהוּא גְּבִיעֵו אִיהוּ כְּנִשְׁמָתָא לְגּוּפָא דְּאִיהִי
חַיִּים לְגּוּפָא. וּבְדָ לִית דְּמִיֹון וְלִית דְּיוֹקְנָא (דְּגּוּפָא) מִכִּלְמַח-דְּלִגָּאוּ
וְלִבְר. וּבְרֵאשִׁית שְׁמָא וְאַרְעָא. וְאַפְקַת מִנְהוֹן שְׁמָשָׁא וְסִיחָרָא וְכוּכְבִּיא
וּמִזְלִי, וּבְאַרְעָא אִילָנִין וְדִשְׁאִין וְגִנְתָּא דְּעָדָן וְעֶשְׂבִין וְחִיָּין וְעוֹפִין
וְנוֹנִין וּבְעִירִין וּבְנֵי נִשָּׂא. לְאַשְׁתְּמוּדֶעָא בְּהוֹן עֲלָיִין וְאִידָּ וְתַנְהָגוּן

בְּהוֹן עֲלָיִין וְתַתָּאִין. וְאִידָּ אֲשְׁתְּמוּדֶעָן מַעֲלָא וְתַתָּאִי וְלִית דְּיַדֶּע בְּדָ
כִּלְל. וּבְרַ מִנְדָּ לִית יְחֻדָּא בְּעֲלָאִי וְתַתָּאִי. וְאַנְתָּ אֲשְׁתְּמוּדֶעָ אֲדוֹן
עַל-כִּלְלָא. וּכְלִיסְפִירָן כִּלְיָחַד אִית לִיהָ שֵׁם יָדִיע. וּבְהוֹן אֲתַקְרִיאוּ
מִלְּאֲכִיא. וְאַנְתָּ לִית לָד שֵׁם יָדִיע דְּאַנְתָּ הוּא מִמְלָא כִּלְיָשְׁמָהוּ וְאַנְתָּ
הוּא שְׁלִימוּ דְּכִלְהוּ. וּכְד אַנְתָּ תַּסְתַּלֵּק מִנְהוֹן. אֲשְׁתַּאֲרוּ כִלְהוּ שְׁמָהוּן
כְּגּוּפָא כִּלְא נִשְׁמָתָא. אַנְתָּ הוּא חַפִּים וְלֹא בְּחֲכָמָה יָדִיעָא. אַנְתָּ הוּא
מִבִּין וְלֹא מִבִּינָה יָדִיעָא. לִית לָד אֲתֵר יָדִיעָא. אֵלָא לְאַשְׁתְּמוּדֶעָ
תְּקִפָּה וְחִילָד לְבְנֵי נִשָּׂא וְלֹאֲחֻזָּא לֹון אִידָּ אֲתַנְהִיג עֲלָמָא בְּדִינָא
וּבְרַחֲמֵי דְּאִינוּן צִדֵּק וּמִשְׁפָּט כְּפֹום עוֹבְדִיהוֹן דְּבְנֵי נִשָּׂא. דִּין אִיהוּ
גְּבוּרָא. מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְּאַמְצִיעִיתָא. צִדֵּק מַלְכוּתָא קוֹדִישָׁא. מֵאֲזִין צִדֵּק
תְּרִין סְמִכֵי קִשּׁוּט. חִין צִדֵּק אוֹת בְּרִית. כִּלְא לְאַחֻזָּא אִידָּ אֲתַנְהִיג
עֲלָמָא. אֲכַל לֹא דְּאִית לָד צִדֵּק יָדִיעָא דְּאִיהוּ דִּין. וְלֹא מִשְׁפָּט יָדִיעָא
דְּאִיהוּ רַחֲמֵי. וְלֹא מִכִּלְאֲלִין מַדּוֹת כִּלְל. קוֹם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְשׁוּן
מִלִּין עַל-יָדֶהָ. דְּהָא רְשׁוּתָא אִית לָד לְגִלְגָּלָה רִזִּין טְמִירִין עַל-יָדֶהָ
מַהֲדִּלָּא אֲתִיחִיב רְשׁוּ לְגִלְגָּלָה לְשׁוּם בְּרִנָּשׁ עַד כְּעוֹן:

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר לָד יְהוֹשֻׁעַ יֵאָהֳרָה הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְכוּ'.
עֲלָיִין שְׁמַעוֹ אֲנֹון דְּמִיכִין דְּחִבְרוֹן וְרַעֲיָא מַהֲיִמָּנָא אֲתַעֲרוּ
מִשְׁנַתְכוֹן. הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֵפֶר. אֲלִין אֲנֹון צִדִּיקָא דְּאַנֹון מַסְטָרָא
דְּהֵהוּא דְּאַתְמַר בְּהָ אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר. וְלֹא אֲנֹון מִתִּים. וּבְגִין דָּא
אֲתַמַּר בְּהוֹן הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ וְכוּ'. רַעֲיָא מַהֲיִמָּנָא אַנְתָּ וְאַבְהֵן הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ
לְאַתְעֲרוּתָא דְּשְׂכִינְתָּא דְּאִיהִי יִשְׁנָה בְּגִלוּתָא. דְּעַד כְּעוֹן צִדִּיקָא כִּלְהוּ
דְּמִיכִין וְשְׁנַתָּא בְּחֻרְיָהוּן. מִיָּד יַחֲיִיבַת שְׂכִינְתָּא תִּלַּת קִלְיִין לְגַבִּי רַעֲיָא
מַהֲיִמָּנָא וְיִימָא לִיהָ קוֹם רַעֲיָא מַהֲיִמָּנָא דְּהָא עֲלָדָּ אֲתַמַּר קוֹל דְּוָדִי
דּוּפֵק לְגַבִּיאִי בְּאַרְבַּע אֲתָן דִּילִיהָ. וְיִימָא בְּהוֹן פְּתַחִי לִי אַחֲתִי רַעֲיָתִי
יּוֹנָתִי תַמָּתִי. דְּהָא תַסְעֻנְדָּ בְּתַצִּיֹון לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוּתָהּ. שְׂרַאשִׁי
נְמִלָּא טַל. מֵאִי נְמִלָּא טַל אֵלָא אֲמַר קֹדֶשׁא בְּרִידָּ הוּא. אַנְתָּ חֲשַׁבְתָּ
דְּמִימָא דְּאַתְחַרְבֵּי בִי מִקֹּדֶשׁא דְּעֵאלָנָא בְּבִיתָא דִּילִי וְעֵאלָנָא בִּישׁוּבָא
לֹא חֲבִי דְּלֹא עֵאלָנָא כִּלְיָזְמָנָא דְּאַנְתָּ בְּגִלוּתָא. חֲרִי לָד סִימָנָא שְׂרַאשִׁי
נְמִלָּא טַל ה"א שְׂכִינְתָּא בְּגִלוּתָא. שְׁלִימוּ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טַל.
וְדָא אִיהוּ [אוֹת] יו"ד [אוֹת] ה"א [אוֹת] וּא"ו. וְה"א אִיהִי שְׂכִינְתָּא דְּלֹא
מַחְשְׁבָן ט"ל אֵלָא [אוֹת] יו"ד [אוֹת] ה"א [אוֹת] וּא"ו דְּסִלְקוּ אֲתָן לְחֻשְׁבוֹן

ט"ל. דאיהו מליא לשכינתא מנביע דכל מקורין עלאין. מיד קם רענא מהימנא ואבהו קדישין עמיה. עד פאן רוא דיהודא. ברוד יהודה יאהודנהי לעולם אמן ואמן:

יהא רענא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא דכל טמירין סתימא דכלא דיתמשד טלא עלאה מניה למליא רישיה דזעיר אנפין ולחטיל לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברענא וחדותא דכלא. ויתמשד מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא דכל טמירין סתימא דכלא רעותא ורחמי חנא וחסדא בנהירו עלאה ברעותא וחדותא עלי ועל כל בני ביתי ועל כל בני ישראל עמיה. ויברקונו מפלעקתיו בישין דיינתון לעלמא ויזמין ויתיהיב לנא ולכל נפש שתנא חנא וחסדא וחי אריכי ומוזני רוחי ורחמי מן קדמיה. אמן בן יהי רצון אמן ואמן:

מה טוב ומה נעים שיאמר האדם בכל יום אחר תקון חצות, דהיינו אחר שיאמר פתיחת אליהו ז"ל, לשון רשב"י בזהר הק', פ' נח, ד' סה ע"א, ובפ' פקודי ד' רסח ע"ב. ואם לא היה יכול לאמרם אחר חצות הלילה יאמר אותם בשחרית קודם תפלה. וכן יעשה גם בשבתות וי"ט, כי דברים אלו הם עמוקים מאד מאד, והמבין סודן של דברים אלו ידע כמה תועלת נעשה באמירתם לתקון אותו היום, בין בפרצוף הימים בין בפרצוף הזמנים:

אמר רבי שמעון ארימית ידאי בצלותין לעלא. דכד רעותא עלאה לעלא לעלא קימא על ההוא רעותא דלא אתידע ולא אתפס כלל לעלמין. רישא דסתים יתיר לעלא. וההוא רישא אפיק מאי דאפיק ולא ידיע. ונהיר מאי דנהיר כלא בסתימו. רעו דמחשבה עלאה למרדה אבתריה ולא תנהרא מניה. חד פריסו אתפריס ומגו ההוא פריסא ברדיפו דההיא מחשבה עלאה מטי ולא מטי עד ההוא פריסא נהיר מאי דנהיר. וכדין ההוא מחשבה עלאה נהיר בנהירו סתים דלא ידיע. וההוא מחשבה לא ידע. בדין בטש האי נהירו דמחשבה דלא אתידע בנהירו דפריסא ונהירין בחדא. ואתעבידו תשעה היכלין. והיכלין לאו אנון נהירין. ולא אנון רוחין. ולא אנון נשמתין. ולא אית מאן דקימא בהו. רעותא דכל תשעה נהירין דקימי בלהו במחשבה דאיהו חד מניה בחושבנא בלהו למרדה בתריה. בשעתא דקימי במחשבה ולא מתדבקו ולא אתידעו. ואליו לא קימי לא ברעותא ולא במחשבה עלאה תפסין בה ולא תפסין. באליו קימי כל רזי דמהימנותא. וכל אנון נהירין מרוא דמחשבה עלאה ולתתא. בלהו אקרון אין סוף. עד הכא

מטו נהירין ולא מטון ולא אתידעו. לאו הכא רעותא ולא מחשבה כד נהיר מחשבה ולא אתידע ממאן דנהיר. בדין אתלבש ואסתים גו בינה. ונהיר למאן דנהיר. ואעיל דא כדא. עד דאתפליל בלהו בחדא. וברוא דקרנא כד סליק. כלא אתקשר דא כדא. ונהיר דא כדא. בדין קימי בלהו בסליקו ומחשבה אתעטר באין סוף. ההוא נהירו דאתנהיר מניה מחשבה עלאה (דלא אתידע בה כלל) אקרי אין סוף. דמניה אשתבח וקימא ונהיר למאן דנהיר. ועל דא כלא קאים. זכאה חולקיהון דצדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי:

מודעה וגלוי דעת

שהובאה בספר "עוד יוסף חי" לומר אותה בכל יום:

הנה אנכי מאמין באמונה שלמה וגמורה כי יהודה יאהודנהי אלהינו הוא עלת פליהעלות. דעבד עשר ספירות. שהם פתר חכמה בינה חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד ומלכות. ונהוריה טמיר ונניו בכתר עליון. ומניה אתפשט נהוריה על יו"ד דאיהי חכמה. וה"א דאיהי בינה. וה"ו דכליל שית ספירן חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד. וה"א דאיהי מלכות. ואל אורו הגדול המתלבש בעשר ספירות דאצילות אנחנו מעלים פונת התפלה והברכות וההודאות. ולמוד התורה הקדושה. וקיום המצוות האמורים בתורה ובדברי סופרים וכל מחשבה טובה ורעותא דלפא שבקדשה להוריד שפע עליון וברכה רבה מהארתו שבעתיקא קדישא שהוא כתר עליון לאבא ואמא שהם חכמה ובינה. ומאבא ואמא למלבא קדישא וחקל תפוחין קדישין. שהם תפארת ומלכות. והריני מאמין באמונה שלמה וגמורה כי יהודה יאהודנהי אלהינו הוא יהודה יאהודנהי אחד ושמו אחד. הוא הנה הוא הנה והוא יהיה. הוא הנה טמיר ונניו בכתר. הוא הנה שמתלבש בעשר ספירות דאצילות. והוא יהיה שמתגלה בתפארת ומלכות ואליו אנחנו מוסרים נפשנו ונשמתנו על קדשת שמו יתברך. ומקבלים עלינו על מלכותו באהבה רבה ובנפש חפצה פכתוב בתורה:

שמע ישראל יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד:

ברוד שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

והריני מגלה דעתי ורצוני לפני הקדוש ברוד הוא בלב שלם ובנפש חפצה לבטל בטול גמור ושלם בדין וכהלכה. כל מחשבה זרה פגומה ופסולה ואסורה. וכל מחשבה שיש בה פכרנות חס ושלום.

וְכָל־מִיִּן הַרְחֹק רָע וְכָל־צִיּוֹר רָע פָּגוֹם וּפְסוּל וְאֶסוּר. וְכָל־הַרְחֹק שֶׁל יוֹהֵרָא וְשָׁמַיִן גָּאוֹה וּפְנִיָּה שְׁאִינָה טוֹבָה. וְכָל־מִיִּן פַּעַם וָפַעַם וְחֻקְפָּדָה. אִם יַעֲלוּ בְלִבִּי וּמַחִי בְכָל־עֵת זַעַת:

וְהַרְיֵנִי מִתְּנָה עֲלֵיהֶם שִׁיחִיו כָּלֶם פְּטִלִים וּמִכְטָלִים בְּטוֹל גְּמֹור מִכָּל־צַד וּפְנֵה לֹא שְׁרִירִין וְלֹא קִימִין וְלֹא יִהְיוּ חֲלִין כָּלָל וְעָקָר. וְיִהְיֶה כַח וְאִמִּין וְחוּזָק תְּנָאִי זֶה וּמוֹדְעָה וּגְלוֹי דַּעַת זֶה שְׁאֵנִי מִתְּנָה וּמוֹדִיעַ וּמְגַלָּה דַּעַתִּי לְפָנֶי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַח וְאִמִּין וְחוּזָק דִּין הַתְנָאִים וּמוֹדְעוֹת וּגְלוֹי דַּעַת אֲשֶׁר הוֹרֵו חֻקִּים וְזָכוֹנָם לְבִרְכָּה בְּהַלְכוֹת קִנְיָנִים וּמִקַּח וּמִמְכָּר. וּכְמוֹ דִּין הַתְנָאִים וּמוֹדְעוֹת וּבְטוֹל שְׁבוּעוֹת וּנְדָרִים שֶׁהוֹרֵו חֻקִּים וְזָכוֹנָם לְבִרְכָּה בְּהַלְכוֹת שְׁבוּעוֹת וּנְדָרִים. וְיִהְיֶה כַח בְּטוֹל זֶה קִים וּמוֹעִיל עַל פִּי דִין הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה בְּדִין בְּטוֹל הַחֲמִין קוֹדֶם חֲגִיגַת־פֶּסַח וְיִהְיֶה תְנָאִי זֶה וּמוֹדְעָה וּגְלוֹי דַּעַת זֶה אֲשֶׁר אֵנִי מִתְּנָה וּמוֹדִיעַ וּמְגַלָּה דַּעַתִּי שְׁרִירִין וּבְרִירִין וְקִימִין בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה וּבְבֵית דִּין שֶׁל מַטָּה וּבִישִׁבוֹת כָּל־הַצְדִּיקִים וְקִנְיָנִים וְנִבְיָאִים וְאֲנָשִׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה וְתִנְאִין וְאִמּוֹרָאִין וְכָל־חֻקִּי וְיִשְׂרָאֵל:

וְהִנֵּה אֲנִי מוֹדֶה הוֹדָאָה גְּמֹרָה וּשְׁלֵמָה שְׁרִירָא וְקִימָת לַעַד וּלְנֶצַח נִצְחִים בְּלֵב שָׁלֵם וּבִנְפֶשׁ חַפְצָה שְׁכָל־עֲבוּדָתִי לַיהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הוּא יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד. הֵן בְּתַפְלָה. הֵן בְּתַלְמוּד תּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה. הֵן בְּמַעֲשֵׂה הַמִּצְוֹת הָאִמּוֹרִים בְּתוֹרָה וּבְדִבְרֵי סוֹפְרִים וּבְכָל־דְּבָר שֶׁבִּקְדָּשָׁה. הַכֹּל לַעֲשׂוֹת רָצוֹן יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְלִיחַד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינָתָהּ

ו " ה י א ה ד ו נ ה י

בְּדַחֲלִיו וְרַחֲמִיו. וְרַחֲמִיו וְדַחֲלִיו לִיחַדָּא שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל:
וְיִהְיֶה נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלָךְ.
לַעֲת נַעֲשֶׂה כַח־פִּצּוֹ כָּל.
וְאַחֲרֵי כָּל־זֶה הַכֹּל.
וְהוּא הִיָּה וְהוּא הָיָה.
בְּטָרֵם כָּל־יִצִּיר נִבְרָא:
אֲזִי מָלָךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
לְבָדוֹ וּמְלוֹךְ נִזְרָא:
וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאָרָה:

וְהוּא אֶחָד וְאִין שְׁנִי.
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכָלִית.
בְּלִי עֶרֶךְ בְּלִי דְּמִיּוֹן.
בְּלִי חֲבוּר בְּלִי פְּרוּד.
וְהוּא אֵלִי וְחִי גֹאֲלִי.
וְהוּא נָפִי וּמְנוּסִי.
וְהוּא רוּפָא וְהוּא מְרַפָּא.
בְּיָדוֹ אִפְקִיד רוּחִי.
וְעַם רוּחִי גְּוִיָּתִי.
בְּמִקְדָּשׁוֹ תִּגַּל נַפְשִׁי.
וְאִזְנִי בְּבֵית קֹדֶשׁ.

סדר עטיפת הטלית

טוב לומר בפיו קודם הברכה לשם יחוד זה:

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינָתָהּ (יֵאָהֲדוּנְהִי) בְּדַחֲלִיו וְרַחֲמִיו (יֵאָהֲדוּנְהִי) וְרַחֲמִיו וְדַחֲלִיו (אֵי־הַיְּהוּדָה) לִיחַדָּא שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הַרְיֵנִי מוּכָן לְלַבּוֹשׁ טָלִית מְצִיצַת בְּהַלְכָּתָהּ. כְּמוֹ שְׁצִוָּנוּ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְדוֹשָׁה וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצַת עַל־כַּנְּפֵי בְּגָדֵיהֶם, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵי וּלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאִי. וְהַרְיֵנִי מוּכָן לְבָרֵךְ עַל עֲטִיפַת הַטָּלִית בְּתַקְוֹן רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוֹנָם לְבִרְכָּה. וְהַרְיֵנִי מוּכָן לְפָטוֹר בְּבִרְכָּה זוֹ גַם טָלִית הַקָּטָן שְׁעָלִי. וְיִהְיֶה נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה:

קודם שיברך, יעיין ויבדוק בחוטי הציצית שלא יהיה בהם חסרון הפוסל, וגם יפריד הציציות בידיו, שלא יהיו החוטין מסובכין זה בזה. ורק בשבת לא יפריד, אלא יבדקם בלבד. ובשעת הדחק, שאיחר לבוא, או שהצבור ממתינן עליו לעשות פתיחת ההיכל או לקרוא בתורה, יוכל לסמוך אחזקה ולא יבדוק באותה הפעם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַתְעַטֵּף בְּצִיצִית:

יהי רצון לפני אמירת תהלים

ובשבת ויו"ט אין אומרים אותו

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, הבוחר בך עבדו ובזרעו אחריו, והבוחר בשירות ותשבחות, שתפן ברחמים אל קריאת מזמורי תהלים שאקרא כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו וכותו תגן עלינו. ותעמדי לנו זכות פסוקי תהלים וזכות תבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי תבות ומסופי תבות, לכפר פשעינו ועונותינו וחטאתינו, ולזמר עריצים ולהכרית כל החוחים והקוצים הפוכבים את השושנה העליונה, ולחבר אשת נעורים עם דודה באהבה ואהבה ורעות. ומשם ומשך לנו שפע לנפש רוח ונשמה, לטהרנו מעונותינו ולסלוח חטאתינו ולכפר פשעינו, כמו שסלחת לדוד שאמר מזמורים אלו לפניך, כמו שנאמר גם יהוה העביר חטאתך לא תמות. ואל תקחנו מהעולם הזה קודם זמננו, עד מלאות שנותינו, באופן שנוכל לתקן את אשר שחתנו, וזכות דוד המלך עליו השלום יגן עלינו ובעדנו, שתאריך אפך עד שובנו אליך בתשובה שלמה לפניך, ומאוצר מתנת חנם חננו בדכתיב וחסנתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם, וכשם שאנו אומרים לפניך שירה בעולם הזה, כך נזכה לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה לעולם הבא. ועל ידי אמירת תהלים תתעורר חכצלת השרון לשיר בקול נעים בגילת ורנן, כבוד הלבנון נתן לה, חוד והדר בבית אלהינו במהרה בימינו אמן סלה:

ג' פסוקים שנוהגים לומר לפני אמירת תהלים

לכו נרננה ליהוה, נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה, ומלך גדול על כל אלהים:

ספר תהלים

נחלק לשבעה ימי שבתא ולחמשה ספרים כנגד חמשה חומשי תורה. ולשליש ימי החודש

ראשון

ליום ראשון

ספר

א לחודש

התעוררות לעסוק בתורה ואז יהא בטוח שמעשי ידי מצליחים ולהיפך הרשעים:

א (א) אשרי האיש אשר לא חלף בעצת רשעים, ובדרך חטאים לא עמד, ובמשב לצים לא ישב: (ב) כי אם בתורת יהוה חפצו, ובתורתו יהנה יומם וליילה: (ג) והיה כעץ שתול על פלגי מים, אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול, וכל אשר יעשה יצליח: (ד) לא יבן הרשעים, כי אם כמין אשר יתפזר רוח: (ה) עליהם לא יקמו רשעים במשפט, וחטאים בעדת צדיקים: (ו) כיוודע יהוה דרך צדיקים, ודרך רשעים תאבד:

מדבר לכל אדם שלא יתחכמו על מדותיו של הקב"ה:

ב (א) למה רגשו גוים, ולאמים יהגדריק: (ב) יתיצבו מלכי ארץ, ורוזנים נוסדו יחד, עליהוה ועל משיחו: (ג) ננתקה את מוסרותימו, ונשליכה ממנו עבתימו: (ד) יושב בשמים ישחק, אדני ילעגלמו: (ה) אז ידבר אלימו באפו, ובחרונו יבהלמו: (ו) ואני נסכתי מלכי, על ציון הר קדשי: (ז) אספרה אל חק, יהוה אמר אלי בני אפה, אני היום ילדתי: (ח) שאל ממני ואתנה גוים נחלתה, ואחזתה אפסי ארץ: (ט) תרעם בשבט ברזל, ככלי יוצר תנפצם: (י) ועתה מלכים השפילו, הוסרו שפטי ארץ: (יא) עבדו את יהוה ביראה, וגילו ברעה: (יב) נשקו בר, פניאנה ותאבדו דרך, כיובער כמעט אפו, אשרי בלחסי בו:

אל יקוץ בתוכחתו של הקב"ה שמא לפי חטאו חייב יותר:

ג (א) מזמור לדוד, בברחו מפני אבשלום בנו: (ב) יהוה מהירבו צרי, רבים קמים עלי: (ג) רבים אמרים לנפשי,

אין ישועתה לו באלהים סלה: (ד) ואתה יהוה מגן בעדי, כבודי ומרים ראשי: (ה) קולי אליהוה אקרא, ויענני מהר קדשו סלה: (ו) אני שכבתי ואישנה, הקיצותי כי יהוה יסמכני: (ז) לא-אירא מרובות עם, אשר סביב שתי עלי: (ח) קומה יהוה הושיעני אלהי, ביהבית את-כל-איבי לחי, שני רשעים שברת: (ט) ליהוה הישועה, על-עמד ברכתך סלה:

לא ילבין פני חבירו ולא יקנא ברשעים שמצליחים בעוה"ז:

ד (א) למנצח בנגינות מזמור לדוד: (ב) בקראי ענני אלהי צדקי, בצר הרחבת לי, חנני ושמע תפילתי: (ג) בני-איש, עד-מה כבודי לכלמה תאהבון ריק, תבקשו כזב סלה: (ד) ודעו ביהפלה יהוה חסיד לו, יהוה ישמע בקראי אליו: (ה) רגזו ואל-תחטאו, אמרו בלבבכם על-משפככם ודמו סלה: (ו) זבחו זבחי-צדק, ובטחו אל יהוה: (ז) רבים אמרים מי-יראנו טוב, נסה-עלינו אור פניך יהוה: (ח) נתתה שמוחה בלבי, מעת דגנם ותירושם רבו: (ט) בשלום יחדו אשכבה ואישן, ביה אתה יהוה לבדך לבטח תושיבני:

תפלה שהרשעים יאבדו בשביל מעשיהם והצדיקים ישמחו במעשיהם הטובים:

ה (א) למנצח אלהינות מזמור לדוד: (ב) אמרי האזינה יהוה, בינה חגיגי: (ג) תקשיבה לקול שועי מלבי ואלהי, ביה-אליך אתפלה: (ד) יהוה, בקר תשמע קולי, בקר אערה-לך ואצפה: (ה) כי לא אל-חפץ רשע, אתה, לא יגרה רע: (ו) לא-יתיצבו חוללים לנגד עיניך, שגאת כל-פעלי און: (ז) תאבד דברי כזב, איש-דמים ומרמה יתעב, יהוה: (ח) ואני ברב חסדך אבוא ביתך, אשתחוה אליהיכל קדשך ביראתך: (ט) יהוה נחני בצדקתך למען

שוררי, °הישר לפני דרכך: (י) כי אין בפיהו נכונה, קרבם הוות, קבר-פתוח גרנם, לשונם יחליקון: (יא) האשימם אלהים, ופלו ממעצותיהם, ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך: (יב) וישמחו כל-חוסי בך, לעולם ירגנו, ותסד עלימו, ויעלצו בך אהבי שמך: (יג) ביה אתה תברך צדיק יהוה, כצנה רצון תעטרנו:

תפלה נוראה להתפלל בחליו שהשי"ת ירפא אותו:

ו (א) למנצח בנגינות על-השמינית מזמור לדוד: (ב) יהוה אל-באפך תוכיחני, ואל-בחמתך תיסרני: (ג) חנני יהוה כי אמלל אני, רפאני יהוה כי נבהלו עצמי: (ד) ונפשי נבהלה מאד, ואתה יהוה עד-מתי: (ה) שובה יהוה חלצה נפשי, הושיעני למען חסדך: (ו) כי אין במוות זכרה, בשאול מי יודה-לך: (ז) יגעתי באנחת, אשחה בכל-לילה מטתי, בדמעותי ערשי אמסה: (ח) עששה מכעס עיני, עתקה בכל-צוררי: (ט) סורו ממני כל-פעלי און, ביה-שמע יהוה קול בכיי: (י) שמע יהוה תחנתי, יהוה תפילתי יקח: (יא) יבשו ויבהלו מאד כל-איבי, ישבו יבשו רגע:

אם הקב"ה מייסר שונאיך אל תשמח:

ז (א) שגיון לדוד אשר-שר ליהוה על-דברי-כוש בן-ימיני: (ב) יהוה אלהי בך חסיתי, הושיעני מפל-רדפי והצילני: (ג) פן-יטרף בארניה נפשי, פרק ואין מציל: (ד) יהוה אלהי, אם-עשיתי זאת, אם-ישעל בכפי: (ה) אם-גמלתי שולמי רע, ואחלצה צוררי ריקם: (ו) ירדה אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי, וכבודי לעפר ישפן סלה: (ז) קומה יהוה באפך, הנשא בעברות צוררי, ועזרה אלי, משפט צוית: (ח) ועדת לאמים

°הישר כתיב.

תִּסְבְּכֶנּוּ, וְעָלִיָּה לְמָרוֹם שׁוֹבָה: (ט) יְהוָה יִדִּין עַמִּים, שְׁפָטֵנִי
יְהוָה בְּצַדִּיק וּבְתָמִי עָלַי: (י) יִגְמַרְנָא רַע רְשָׁעִים, וּתְכוֹנֵן
צַדִּיק, וּבַחֲן לְבוֹת וּבְלִיּוֹת אֱלֹהִים צַדִּיק: (יא) מִגִּנִּי עַל־אֱלֹהִים,
מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל: (יב) אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק, וְאֵל זַעַם בְּכָל־יוֹם:
(יג) אִם־לֹא יָשׁוּב, חָרְבוּ יְלָמוּשׁ, קִשְׁתּוֹ דָּרָד וַיְכוּנְנָה: (יד) וְלוֹ
הַכִּין כָּל־יָמָוֶת, חָצִיו לְדִלְקִים יַפְעַל: (טו) הִנֵּה יַחְבֵּל־אֹוֹן, וְהָרָה
עָמָל וְיֵלֵד שָׁקֶר: (טז) בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֶהוּ, וַיַּפֵּל בְּשַׁחַת יַפְעַל:
(יז) יָשׁוּב עָמָלוֹ בְּרֹאשׁוֹ, וְעַל קַדְקָדוֹ חָמְסוֹ יִרֹד: (יח) אוֹדָה יְהוָה
בְּצַדִּיקוֹ, וְאִזְמֶרְהָ שֵׁם־יְהוָה עָלִיוֹן:

שבח להקב"ה על החסדים שעושה עם אדם השפל:

ח (א) לְמִנְצָח עַל־הַגָּתִית מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) יְהוָה אֲדַגִּינוּ, מַה־
אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל־הָאָרֶץ, אֲשֶׁר־תָּנָה הוֹדֶךְ עַל־הַשָּׁמַיִם:
(ג) מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּנָּקִים יִסְדֶּתָּ עֵז, לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ, לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב
וּמִתְנַקִּים: (ד) כִּי־אֶרְאָה שְׁמִידָה מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֶיךָ, יָרַח וְכוֹכָבִים
אֲשֶׁר בּוֹנֵנְתָה: (ה) מַה־אֲנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ, וּבֹן־אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ:
(ו) וַתַּחֲסֶרְהוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים, וְכַבֹּד וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ:
(ז) תִּמְשִׁילֶהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, כֹּל שְׁתָּה תַּחַת־רַגְלָיו: (ח) צַנְהָ
וְאַלְפִים בָּלֶם, וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדֵי: (ט) צַפּוֹר שָׁמַיִם וּדְגֵי הַיָּם,
עֶבֶר אֲרָחוֹת יַמִּים: (י) יְהוָה אֲדַגִּינוּ, מַה־אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל־
הָאָרֶץ:

הודאה להקב"ה ששופט לצדיק כצדקתו ולרשע כרשעתו:

ט (א) לְמִנְצָח עַל־יָמוֹת לִבִּי מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) אוֹדָה יְהוָה
בְּכָל־לִבִּי, אֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ: (ג) אֲשַׁמְּחָה וְאֶעֱלֶצָה
בָּךְ, אִזְמֶרְהָ שְׁמֹךְ עָלִיוֹן: (ד) בְּשׁוּב־אוֹיְבֵי אַחֲוִי, וּבְשָׁלוֹ
וַיֵּאבְדוּ מִפְּנֶיךָ: (ה) כִּי־עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי, יִשְׁבֶּתָּ לְכִסֵּא
שׁוֹפֵט צֶדֶק: (ו) גָּעַרְתָּ גוֹיִם, אִבַּדְתָּ רָשָׁע, שָׁמַם מַחִיתָ לְעוֹלָם

° חָל כָּאִים: (יא) אָמַר בָּלְבוּ שָׁכַח אֵל, הַסֹּתִיר פָּנָיו בְּלִירְאָה
לְנִצָּח: (יב) קוֹמָה יְהוָה, אֵל נִשְׂא יָדָה, אֱלֹהֵי־שֹׁכֵחַ °עֲנוּיִם:
(יג) עַל־מָה נֶאֱזַן רָשָׁע, אֱלֹהִים, אָמַר בָּלְבוּ לֹא תִדְרָשׁ:
(יד) רְאִיתָה כִּי־אָתָּה עָמָל וְכַעַם תַּבִּיט, לְתֵת בִּידָה, עָלֶיךָ יַעֲזֹב
חֲלָכָה, יָתוֹם אָתָּה הֵייתָ עוֹזֵר: (טו) שָׁבֵר זְרוֹעַ רָשָׁע, וְרַע
תִּדְרוֹשׁ־רָשָׁעוֹ בְּלִית־מִצָּא: (טז) יְהוָה מִלֹּד עוֹלָם וְעַד, אֲבָדוּ גוֹיִם
מֵאֲרָצוֹ: (יז) תֵּאֲוֹת עֲנוּיִם שָׁמַעְתָּ יְהוָה, תִּכְוִין לְבָם תִּקְשִׁיב אָזְנוֹךְ:
(יח) לְשַׁפֵּט יָתוֹם וְיָדָה, בְּלִי־וֹסִיף עוֹד לְעָרִץ אֲנוֹשׁ מוֹי־הָאָרֶץ:

כל הצרות שבאות על הצדיק הכל לטובתו ולהיפך הרשע:

יא (א) לְמִנְצָח לְדָוִד, בִּיהוָה חֲסִיתִי, אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי °נוֹדִי
הָרַכְם צַפּוֹר: (ב) כִּי הִנֵּה הָרְשָׁעִים יִדְרֹכֹון קִשְׁתָּ, בּוֹנֵנוּ
חֲצֹם עַל־יָתֶר, לִירוֹת בְּמוֹאֶפֶל לְיִשְׂרָאֵל: (ג) כִּי הַשְׁתֹּת
יִתְרַסֵּן, צַדִּיק מַה־יַּפְעַל: (ד) יְהוָה בְּהִיבֵל קִדְשׁוֹ יְהוָה בְּשָׁמַיִם
כִּסְאוֹ, עֵינָיו יַחֲזוּ, עַבְדָּעֲבָדֵי וּבְחֲנוּ בְּנֵי אָדָם: (ה) יְהוָה צַדִּיק
יִבָּחֵן, וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס שִׁנְאָה נַפְשׁוֹ: (ו) יִמָּטֵר עַל־רְשָׁעִים
פָּחִים אֵשׁ וּגְפָרִית, וְרוּחַ זֶלְעָפוֹת מִנֵּת בּוֹסֵם: (ז) כִּי־צַדִּיק יְהוָה,
צַדִּיקוֹת אֹהֵב, יִשָּׂר יַחֲזוּ פְּנֵימוֹ:

בו מגנה הרשעים מלשיני שקר ומספרי לשה"ר:

יב (א) לְמִנְצָח עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) הוֹשִׁיעָה יְהוָה
כִּי־גָמַר חֲסִיד, כִּי־פָסוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: (ג) שׁוּא
יִדְבְּרוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ שִׁפְתַּי חֲלָקוֹת, בָּלֵב וְלֵב יִדְבְּרוּ:
(ד) יִכְרַת יְהוָה כָּל־שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת, לְשׁוֹן מִדְבַּרְתַּי גְּדִלוֹת:
(ה) אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר שְׁפָטֵינוּ אֲתָנּוּ, מִי אֲדוֹן לָנוּ:
(ו) מִשְׁדַּע עֲנִיִּים מֵאֲנָקַת אֲבִיוָנִים, עָתָה אָקוּם יֹאמַר יְהוָה,
אֲשִׁית בְּנִשְׁע וּפִיחַ לוֹ: (ז) אֲמַרְוֹת יְהוָה אֲמַרְוֹת טְהוֹרוֹת, כִּסֵּף